

7/9-2021 HØRINGSUDGAVE

Forslag

til

Lov om ændring af lov om varmforsyning, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.¹
(Prisregulering af og energieffektiviseringsordning med afgiftsfritagelse for overskudsvarme)

§ 1

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1215 af 14. august 2020, som ændret ved § 5 i lov nr. 883 af 12. maj 2021 og § 3 i lov nr. 923 af 18. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 20, stk. 1, 1. pkt., ændres »jf. dog stk. 7-17« til: »jf. dog stk. 7-18«, og som 3. pkt. indsættes:
»1. pkt. finder ikke anvendelse på levering af overskudsvarme fra virksomheder, hvor anlægget, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en varmekapacitet på under 0,25 MW.«

2. I § 20 indsættes som stk. 18:

»Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om et prisloft på overskudsvarme. Prisloftet baseres på de gennemsnitlige omkostninger til de billigste, eksisterende, alternative varmeproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energi. Prisloftet regulerer den samlede maksimale pris, som det kollektive varmforsyningsanlæg kan indregne som omkostning til køb af overskudsvarme i sine varmepriser. I den samlede pris på overskudsvarme indgår det kollektive varmforsyningsanlægs egne omkostninger til udnyttelsen af overskudsvarme.«

3. I § 20 b, stk. 1, 2 pkt., indsættes efter »overskud«: », dog ikke ved leverancer af overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18.«

4. § 20 b, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Ligeledes kan eldevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, indkalkulere et overskud.«

5. I § 21, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

---

¹ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationsfundets tjenester.

»Anmeldelse af priser for køb af overskudsvarme, jf. § 20, stk. 18, foretages af det kollektive varmforsyningsanlæg, som overskudsvarmen leveres til.«

6. I § 21, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»For leverancer af overskudsvarme, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 20, stk. 18, anvendes Forsyningstilsynets beføjelser over for det kollektive varmforsyningsanlæg, som overskudsvarmen leveres til.«

7. Efter kapitel 4 b indsættes:

»Kapitel 4 c

Energieffektiviseringsordning for overskudsvarme

§ 23 o. Virksomheder, der er registreret efter momsloven, kan ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme. Energieffektiviseringsordningen skal omfatte energigennemgange med henblik på at identificere mulige energieffektiviseringer af virksomhedens overskudsvarme og gennemførelse af disse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan videregive oplysninger til told- og skatteforvaltningen om virksomheders deltagelse i energieffektiviseringsordningen.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for energieffektiviseringsordningen, herunder regler om følgende:

- 1) Ansøgning om indtræden og udmeldelse af ordningen, herunder proces og indhold.
- 2) Afgørelse om deltagelse i energieffektiviseringsordningen.
- 3) Dokumentationskrav og krav om afgivelse af tro- og loveerklæringer, for at kunne deltage i energieffektiviseringsordningen.
- 4) Gennemførelse af energigennemgange og energieffektiviseringstiltag.
- 5) Verifikation af energigennemgange og energieffektiviseringstiltag af en uvildig ekstern ekspert eller af et certificeringsorgan, der er akkrediteret af DANAK – Den Danske Akkrediteringsfond eller et tilsvarende anerkendt akkrediteringsorgan.
- 6) Godkendelse af og offentliggørelse af oplysninger om uvildige eksterne tekniske eksperter.
- 7) Nærmere angivne internationale vedtagelser og specifikationer som virksomheder, der deltager i energieffektiviseringsordningen, skal overholde.
- 8) Påbud og afgørelse om udelukkelse fra energieffektiviseringsordningen.«

8. Efter § 24 indsættes:

»§ 24 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, at virksomheder, som er omfattet af energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme, jf. § 23 o, stk. 1, overholder vilkår og regler udstedt i medfør af § 23 o, stk. 3.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation til brug for tilsynet, jf. stk. 1, få adgang til en virksomheds lokaler, herunder adgang til at besigtigelse af energimålere, procesanlæg og alt øvrigt energiforbrugende udstyr relateret til overskudsvarme, og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder virksomhedens regnskaber, øvrige regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk.

Stk. 3. Indehavere og ansatte i virksomheder, der er tilmeldt energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme efter § 23 o, stk. 1, skal yde fornøden bistand og hjælp i forbindelse med tilsynets udførelse.

Stk. 4. Klima-, energi og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn med energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme.

§ 24 b. Klima-, energi og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Klima-, energi og forsyningsministeren kan bemyndige private organisationer eller selskaber m.v. (juridiske personer) til at udøve nærmere angivne tilsynsbeføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren. Private organisationer eller selskaber m.v. kan ikke træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 23 a, stk. 1, eller § 24 a, stk. 2.«

9. I § 26, *stk. 1*, ændres »eller Forsyningstilsynet« til: », Forsyningstilsynet eller andre statslige myndigheder«.

10. I § 26, *stk. 2*, ændres »og Forsyningstilsynet« til: », Forsyningstilsynet og andre statslige myndigheder«.

11. I § 26 a, *nr. 2*, ændres » eller af Forsyningstilsynet i henhold til en bemyndigelse efter § 28« til: », Forsyningstilsynet eller anden statslig myndighed i henhold til en bemyndigelse efter § 24 b, stk. 1,«.

12. § 28 ophæves.

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 2 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 5 i lov nr. 923 af 18. maj 2021 og § 12 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 10, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen og for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret ved § 10 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 3 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 3 i lov nr. 2225 af 29. december 2020 og § 14 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 8, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ

varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen samt for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og varmforsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, der følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, som ændret ved § 14 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 4 i lov nr. 2225 af 29. december 2020 og § 1 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 11, stk. 9, affattes:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører. Virksomheden skal på

forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen samt for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at forsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«

§ 5

I lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer affald fra egen cementproduktion), som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 4 i lov nr. 1889 af 29. december 2015, § 10 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 6 i lov nr. 687 af 8. juni 2017 og § 10 i lov nr. 1585 af 27. december 2019 og senest ved § 6 i lov nr. 203 af 13. februar 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 21, stk. 2, 1. pkt., ændres »§11, stk. 15« til: »§11, stk. 5«.

§ 6

I lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Omlægning af beskatningen af overskudsvarme), som ændret ved § 6 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 5 og 6, ophæves.

2. § 3, nr. 1, ophæves.

3. § 4, nr. 3, ophæves.

§ 7

Stk. 1. Lovens §§ 1 og 5 træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 4.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af §§ 2-4.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1 Prisregulering, anmeldelsespligt og tilsyn med priser på overskudsvarme
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser om den foreslåede ordning
  - 2.2. Energieffektiviseringsordning for overskudsvarme
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.3. Indførelse af afgiftsfritagelse for energieffektiv overskudsvarme
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Konsekvenser for FN's verdensmål
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klima-, miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med Energiaftale af 29. juni 2018 (V, LA, K, DF, S, EL, A, RV og SF) og Aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019 (V, LA, K, DF, S, RV, EL, A og SF) blev det besluttet at indføre nye rammevilkår for udnyttelsen af overskudsvarme. Partierne bekræftede ved Klimaaftale for energi og industri mv. af 22. juni 2020 (V, LA, K, DF, S, RV, EL, A og SF) indholdet i denne aftale, og blev derudover enige om, at der er behov for at fremme overskudsvarme yderligere. Aftalepartierne indgik den 7. september 2021 Opfølgende aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme

Aftalepartierne er enige om at fjerne overskudsvarmeafgiften, såfremt virksomheders produktion af ekstern overskudsvarme certificeres eller underlægges en ordning, der sikrer en effektiv produktion

af overskudsvarme. Afgiftslempelsen er forudsat gennemført i skattelovgivningen, mens en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme skal gennemføres i lovgivningen på energiområdet.

Lovforslaget indeholder tre hovedpunkter; prisregulering af overskudsvarme, herunder en bagatelgrænse for prisregulering, en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme og afgiftsfritagelse for energieffektiv ekstern overskudsvarme.

For så vidt angår prisreguleringen indeholder lovforslaget forslag om fra den 1. januar 2022 at indføre en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om et prisloft på overskudsvarme, som det kollektive varmforsyningsanlæg maksimalt kan indregne som omkostning for køb af overskudsvarme i sine varmepriser. Prisloftet baseres på de gennemsnitlige omkostninger til det billigste, eksisterende, alternative varmeproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energi, dog ses der bort fra atypisk billige anlæg.

I forbindelse med ikrafttræden af regler om et prisloft foreslås det, at overskudsvarmeleverandøren ikke er omfattet af anmeldelsespligten af priser til Forsyningstilsynet. Det er således alene det kollektive varmforsyningsanlæg, der skal foretage anmeldelse af priser for køb af overskudsvarme. Det foreslås, at Forsyningstilsynets beføjelser vil skulle anvendes over for det kollektive varmforsyningsanlæg, som køber overskudsvarmen, i tilfælde af en sag om prisen på overskudsvarme for at sikre, at overskudsvarmeleverandøren ikke kan blive pålagt at skulle efterregulere sin pris på overskudsvarme, når overskudsvarmen er leveret efter et prisloft.

Det foreslås endvidere at indføre en bagatelgrænse, hvorefter virksomheder, der leverer overskudsvarme, undtages fra prisreguleringen, hvis det anlæg, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en kapacitet på mindre end 0,25 MW.

Får så vidt angår en ordning om energieffektivisering af overskudsvarme indeholder forslaget en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, hvor virksomheder via ansøgning kan tilmelde sig ordningen. Virksomheder, som vælger at tilmelde sig ordningen, vil blive forpligtet til at gennemføre energigennemgange og eventuelt på baggrund heraf forpligte sig til at gennemføre energieffektiviseringer af dele af virksomhedens processer og anlæg, der relaterer sig til overskudsvarme, mod at disse bliver fritaget for at betale overskudsvarmeafgift i henhold til særskilte regler herom på skatteområdet. Der gøres således opmærksom på, at overskudsvarme i afgiftsmæssig forstand er, når der sker genindvinding af spildvarme fra procesforbrug (hvor afgiften er lav), og den genindvundne varme anvendes som rumvarme (hvor afgiften er høj).

For så vidt angår afgiftsfritagelsen for energieffektiv overskudsvarme indeholder forslaget afgiftsfritagelse fra overskudsvarmeafgiften for virksomheder, der indgår i ovennævnte energieffektiviseringsordning, idet der foreslås indført en afgiftsfritagelse i gasafgiftsloven, kulafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven for ekstern overskudsvarme som produceres af virksomheder, som er med i ordningen.

Endelig foreslås det, at den formelle indbetaler af overskudsvarmeafgiften skal kunne ændres fra varmeproducenten til forsyningselskabet, hvis der foreligger en aftale herom mellem overskudsvarmeleverandøren og forsyningselskabet.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Prisregulering, anmeldelsespligt og tilsyn med priser på overskudsvarme

2.1.1. Gældende ret

Den gældende økonomiske regulering af fjernvarmesektoren fremgår af varmeforsyningslovens kapitel 4.

Udgangspunktet for prisreguleringen følger af varmeforsyningslovens § 20, stk. 1. Prisreguleringen indebærer, at varmepriserne reguleres efter princippet om nødvendige omkostninger – også kaldet den omkostningsbestemte varmepris. Varmeforsyningsvirksomheder, herunder leverandører af overskudsvarme, kan indregne nødvendige udgifter til bl.a. lønninger, andre driftsomkostninger og administration i varmeprisen. Virksomhederne kan alene indregne de nødvendige omkostninger, der kan henføres til produktion og leverance af fjernvarme. Det er Forsyningstilsynet, der i konkrete sager afgør, hvilke udgifter og omkostninger, der må anses for nødvendige, og som derfor kan indregnes i priserne. Derudover må prisen ikke være urimelig.

§ 20, stk. 1 i varmeforsyningsloven, indeholder en ikke udtømmende opregning af de varmeforsyningsvirksomheder, der er omfattet af prisbestemmelserne. Prisbestemmelserne finder anvendelse på levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til det indenlandske marked med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på levering af opvarmet vand til andre formål fra centrale kraftvarmeanlæg. Det følger af § 20 c, stk. 1 i varmeforsyningsloven, at der ved samproduktion af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, som er omfattet af § 20, stk. 1 i varmeforsyningsloven, og opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til andre formål, som ikke er omfattet af § 20, stk. 1 i varmeforsyningsloven, skal begge ydelser leveres i overensstemmelse med §§ 20 og 20 b i varmeforsyningsloven, medmindre der anmeldes en omkostningsfordeling af ydelserne til Forsyningstilsynet, jf. varmeforsyningslovens § 21, stk. 1, jf. § 20 c i varmeforsyningsloven.

Anvendelsesområdet for varmforsyningslovens prisregulering indeholder ingen bagatelgrænse. Reglerne omfatter derfor bl.a. virksomheder, der leverer overskudsvarme, uanset størrelsen af den leverede mængde overskudsvarme. Det betyder, at selv mindre leverancer af overskudsvarme, eksempelvis fra supermarkeder, omfattes af prisreguleringen.

Det følger af § 20 b, i varmforsyningsloven, at visse varmforsyningsvirksomheder under nærmere betingelser kan indregne et overskud i varmeprisen i henhold til. Det drejer sig bl.a. andet om industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, og eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg. Muligheden for indregning af et overskud er en undtagelse til udgangspunktet i § 20, stk. 1 i varmforsyningsloven, om, at alene nødvendige omkostninger kan indregnes i prisen for varme.

Muligheden for industrivirksomheder til at indregne et overskud i prisen for leverancer af overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg er indsat i varmforsyningsloven ved vedtagelsen af lov om ændring af lov om varmforsyning fra 2000, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, L 240.

Muligheden for at indregne et overskud for eldrevne varmepumper, som udnytter overskudsvarme, der ikke stammer fra industrivirksomheder, er indsat i varmforsyningsloven ved vedtagelsen af lov om ændring af lov om varmforsyning og lov om planlægning fra 2018, jf. Folketingstidende 2018-2019, tillæg A, L97.

Det følger af § 1 a, nr. 2 i varmforsyningsloven, at der ved overskudsvarme forstås uundgåelig varme produceret som biprodukt fra industri- eller elproduktionsanlæg eller i tertiærsektoren, der ville blive bortledt uudnyttet i luft eller vand uden adgang til et fjernvarmesystem.

Det følger af § 20 b, stk. 1, i varmforsyningsloven, at det er en betingelse for indregning af overskud, at overskudsvarmen leveres til et kollektivt varmforsyningsanlæg. Det følger af § 2 i varmforsyningsloven, at der ved kollektivt varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver en række anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Hvis overskudsvarmen leveres direkte til varmfeforbrugerne, kan der ikke indregnes et overskud i varmeprisen.

De virksomheder, der er omfattet af varmforsyningslovens mulighed for indregning af overskud i varmeprisen, kan som udgangspunkt indregne et overskud på almindelige kommercielle vilkår. Overskuddets størrelse afhænger derfor som udgangspunkt af aftalen om levering til det kollektive varmforsyningsanlæg.

Det følger af Forsyningstilsynets praksis, at den samlede varmepris inklusive et § 20 b overskud ikke må overstige den i administrativ praksis udviklede substitutionspris. Substitutionsprincippet er derfor ikke fastsat ved lov, men fastslået i retspraksis. Substitutionsprisprincippet indebærer, at der for køb af varme ikke må indregnes en højere pris end den pris, som varmekøber selv ville kunne producere den omfattede varmemængde for eller købe den for fra en anden varmforsyningsvirksomhed. Princippet kan efter praksis få virkning i alle led i værdikæden, dvs. for alle leverancer omfattet af § 20, stk. 1 i varmforsyningsloven. Dette indebærer, at en overskudsvarmeleverandør ikke vil kunne få solgt varme med overskud ud over substitutionsprisen, hvis en anden varmforsyningsvirksomhed eller den køvende varmforsyningsvirksomhed selv kan levere eller producere varmen billigere. I praksis fungerer substitutionsprisen således som et lokalt prisloft for varmforsyningsvirksomhedernes køb af overskudsvarme. Varmekøbers substitutionspris er dynamisk og kan ændre sig fra år til år. Det er Forsyningstilsynet, der af egen drift eller på baggrund af en henvendelse eller en klage, kan vurdere, om substitutionsprisprincippet finder anvendelse i det konkrete leveringsforhold, herunder fastsætte substitutionsprisen. Princippet har dog ikke virkning for den del af værdikæden, der er mellem varmedistributionsvirksomhed og slutbruger.

De virksomheder, der er omfattet af varmforsyningslovens prisregulering, er derudover omfattet af en anmeldelsespligt af visse oplysninger til Forsyningstilsynet efter § 21, stk. 1, i varmforsyningsloven. Anmeldelsespligten indebærer, at bl.a. priser for ydelser omfattet af § 20 og § 20 b, i varmforsyningsloven, skal anmeldes til Forsyningstilsynet med angivelse af grundlaget herfor efter nærmere regler fastsat af tilsynet. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om formen for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om, at anmeldelse skal ledsages af en erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor. Forsyningstilsynet kan give pålæg om anmeldelse. Anmeldelse er en gyldighedsbetingelse, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 3. Det er stadfæstet i administrativ praksis, at et § 20 b-overskud som udgangspunkt ikke kan indgå i prisen, når overskuddet ikke er indregnet i de løbende anmeldelser af priserne. De nærmere regler for anmeldelsespligten er fastsat i Forsyningstilsynets bekendtgørelse nr. 1412 af 3. december 2018 om anmeldelse af tariffer, omkostningsfordelinger og andre betingelser for levering af fjernvarme samt varmeproduktionsomkostninger til brug for fastsættelse af prisloft m.v. (anmeldelsesbekendtgørelsen).

Det følger af § 21, stk. 4 i varmforsyningsloven, at Forsyningstilsynet fører tilsyn med de priser, som de omfattede virksomheder maksimalt kan opkræve for den producerede og leverede varme, dvs. den offentligt regulerede varmepris.

Varmeforsyningsloven regulerer ikke prisaftaler, der indgås på privatretligt grundlag. Varmeforsyningsloven er en maksimalprislov. Det betyder, at virksomheder for deres leverancer af ydelser omfattet af § 20 i varmforsyningsloven, ikke kan opkræve en aftalt pris, der måtte overstige

prisen fastsat i medfør af varmforsyningsloven. Virksomhederne kan frit aftale priser, der er lavere end varmeprisen fastsat efter varmforsyningsloven.

Det følger af § 21, stk. 4 i varmforsyningsloven, at Forsyningstilsynet kan gribe ind, såfremt priser m.v., herunder aftalte priser, er i strid med eller urimelige i henhold til varmforsyningsloven eller regler udstedt i henhold hertil. Forsyningstilsynet kan give pålæg om ændring af priser m.v., hvis forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør. Gennem mangeårig praksis hos energimyndighederne er bestemmelsen i § 21, stk. 4, blevet forstået og anvendt således, at den regulatoriske efterregulering af priser m.m. sker som en fremadrettet regulering via udligning i de fremtidige varmepriser.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af Energiaftale af 29. juni 2018, Aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019, Klimaaf tale for energi og industri mv. af 22. juni 2020 samt den opfølgende aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme af 7. september 2021, at virksomhedernes overskudsvarme skal anvendes, når det er til gavn for klimaet, forbrugerne og virksomhederne.

Aftalepartierne er enige om, at der skal være en prisregulering, som vil skulle tage udgangspunkt i en administrativ simpel regulering, som fremmer udnyttelsen af overskudsvarme. Prisregulering af overskudsvarme har til hensigt at opfylde tre hensyn. For det første skal der være et rimeligt økonomisk incitament for virksomheden til at udnytte overskudsvarmen. Dernæst skal prisreguleringen understøtte, at forbrugerne opnår billigst mulig varme. Endelig skal prisreguleringen fungere som et værn mod egentlig produktion af varme, tidligere også benævnt falsk overskudsvarme.

Det følger af de politiske aftaler, at overskudsvarmeleverandør og en varmforsyningsvirksomhed frit skal kunne aftale en pris for overskudsvarmen, så længe de samlede omkostninger til udnyttelse af overskudsvarmen holdes under et prisloft baseret på vedvarende energi. Overskudsvarmeleverandøren vil skulle undtages fra administrative byrder forbundet med prisreguleringen.

Prisloftet vil skulle fastsættes årligt af Forsyningstilsynet som et landsdækkende prisloft baseret på de gennemsnitlige omkostninger til de billigste, alternative eksisterende varmeproduktionsanlæg, der er baseret på vedvarende energi. Prisloftet vil skulle være robust, og der vil ved beregningen skulle ses bort fra atypisk billige anlæg. Prisloftet beregnes baggrund af faktiske priseftervisninger.

Overskudsvarmeleverandøren og varmforsyningsvirksomheden kan aftale at fastlåse prisloftet, hvis parterne ønsker det. Prisen på overskudsvarme vil skulle overholde prisen fastsat i medfør af denne lov.

Det vil være muligt at opnå et forhøjet prisloft de første år mod en tilsvarende sænkning af prisloftet de efterfølgende år. Dette vil skulle anmeldes til og godkendes af Forsyningstilsynet.

Der er mulighed for at få godkendt et individuelt prisloft i en periode, hvis varmforsyningsvirksomheden kan dokumentere, at prisloftet ikke er en relevant reference for det billigste alternative vedvarende energi baserede varmeproduktionsanlæg i deres fjernvarmeområde.

Klima, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte prisloftet, indtil de lovgivningsmæssige rammer for Forsyningstilsynet er fastsat.

Der forventes at blive udformet en overgangsordning for prisregulering, hvor der for relevante eksisterende overskudsvarmeleverancer vil være mulighed for at forblive på nuværende regler i en afgrænset periode.

Endelig vil små overskudsvarmeleverancer med en kapacitet under 0,25 MW skulle undtages fra prisreguleringen for at lette de administrative byrder og omkostninger i forbindelse med mindre leverancer.

Det foreslås at indsætte en bagatelgrænse i § 20, stk. 1, 3. pkt. i varmforsyningsloven, som fritager små overskudsvarmeleverancer med en kapacitet under 0,25 MW fra prisreguleringen.

Der foreslås indsat en bemyndigelse i § 20, stk. 18 i varmforsyningsloven til, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om et prisloft på overskudsvarme, som varmekøber kan indregne i sine priser for køb af overskudsvarme.

Der foreslås indsat i § 21, stk. 1 i varmforsyningslovens som nyt punktum, at anmeldelse af priser for køb af overskudsvarme, der er omfattet af et prisloft efter den foreslåede § 20, stk. 18, vil skulle foretages af det kollektive varmforsyningsanlæg, som overskudsvarmen leveres til.

Endelig foreslås indsat i § 21, stk. 4, som 2. pkt. i lov om varmforsyning, at Forsyningstilsynets beføjelser for leverancer af overskudsvarme, der omfattes af et prisloft efter den foreslåede § 20, stk. 18, vil skulle anvendes over for det kollektive varmforsyningsanlæg, som overskudsvarmen leveres til.

Den foreslåede ændring, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, vil medføre, at prisreguleringen i varmforsyningsloven ikke finder anvendelse på leverancer fra virksomheder, hvor anlægget, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en varmekapacitet på under 0,25 MW. Den foreslåede bestemmelse vil fjerne de administrative byrder og omkostninger for de virksomheder, der leverer en mindre mængde overskudsvarme. Virksomhederne vil herefter ikke være omfattet af prisfastsættelsen

efter § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven og vil derfor ikke skulle opgøre prisen på overskudsvarme, inklusive et evt. § 20 b overskud, og anmelde den til Forsyningstilsynet, jf. § 21, stk. 1. Virksomhedernes leverancer af overskudsvarme vil som følge heraf heller ikke være omfattet af Forsyningstilsynets tilsyn og evt. indgreb i prisfastsættelsen på overskudsvarmen, jf. § 21, stk. 4. Den i administrativ praksis udviklede substitutionsprisprincip vil fortsat sætte et loft på, hvor stor en omkostning til køb af overskudsvarme, som det kollektive varmforsyningsanlæg kan indregne i sine priser. Det skyldes, at det kollektive varmforsyningsanlæg fortsat er omfattet af princippet om nødvendige omkostninger i varmforsyningslovens § 20, stk. 1. Den foreslåede bestemmelse vil således medføre, at det kollektive varmforsyningsanlæg ikke vil kunne indregne mere for overskudsvarmen end substitutionsprisen i sine varmepriser.

Den foreslåede bestemmelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved bekendtgørelse kan fastsætte nærmere regler om et prisloft, som skal udgøre den maksimale pris, som det kollektive varmforsyningsanlæg kan indregne i sine priser for køb af overskudsvarme. Den foreslåede bestemmelse medfører, at overskudvarmeleverandøren ikke omfattes af princippet af § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven, når overskudsvarmen, evt. efter en overgangsperiode, leveres efter et prisloft. En overskudvarmeleverandør og det kollektive varmforsyningsanlæg vil fortsat kunne aftale en pris for overskudsvarmen, dog så længe at de samlede omkostninger til udnyttelse af overskudsvarmen holdes under et prisloft. Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at prisloftet baseres på de gennemsnitlige omkostninger til de billigste, eksisterende, alternative varmeproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energi. Bestemmelsen medfører, at der kan fastsættes et generelt, individuelt, regionalt eller lokalt prisloft. Et nyt prisloftet vil blive beregnet årligt. Der vil kunne fastsættes regler om, at prisloftet kan gælde for en periode.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at når alle leverancer er overgået til et prisloft, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, vil overskudsmuligheden efter den gældende § 20 b, ikke længere være relevant. Det skyldes, at alle omkostninger til udnyttelse af overskudsvarme og et evt. overskud til overskudvarmeleverandøren skal holdes under prisloftet. Det forslås derfor, at § 20 b, stk. 1, i varmforsyningsloven, ikke finder anvendelse på leverancer af overskudsvarme, der er omfattet af et prisloft efter den foreslåede § 20, stk. 18. Det foreslås derfor endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved en ikrafttrædelsesbekendtgørelse kan ophæve muligheden for at indregne overskud efter § 20 b, i varmforsyningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og § 7, stk. 2.

Det er med den foreslåede bestemmelse ikke hensigten at foretage yderligere materielle ændringer for så vidt angår adgangen til indregning af overskud for eldrevne varmepumper, der ikke udnytter overskudsvarme.

Det foreslås, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, at anmeldelse af priser på overskudsvarme skal foretages af det kollektive varmforsyningsanlæg, når overskudsvarmen leveres efter prisloftet. Efter de gældende regler er både overskudsvarmeleverandør og -køber omfattet af anmeldelsespligten til Forsyningstilsynet, jf. § 21, stk. 1, i varmforsyningsloven. Den foreslåede bestemmelse medfører, at anmeldelsespligten for overskudsvarme, der leveres efter et fastsat prisloft efter den foreslåede § 20, stk. 18, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, alene vil påhvile den varmforsyningsvirksomhed, der køber overskudsvarme.

Endelig foreslås det, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, at Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelser i prisen på overskudsvarme vil skulle rettes mod det kollektive varmforsyningsanlæg som køber af overskudsvarme. Den foreslåede bestemmelse medfører, at en leverandør af overskudsvarme ikke kan blive pålagt at efterregulere prisen, når overskudsvarmen leveres til en pris, der maksimalt svarer til prisloftet. Har varmforsyningsvirksomheden betalt mere end den laveste af prisen fastsat i medfør af prisloftet eller substitutionsprisen, vil varmekøber ikke kunne indregne denne difference i sine varmepriser. Det vil medføre, at det bliver nødvendigt for varmekøber at få dækket omkostningerne på anden vis.

2.2. Energieffektiviseringsordning for overskudsvarme

2.2.1. Gældende ret

Virksomheders overskudsvarme er reguleret i en række love på skatteområdet. Hvis varme eller varmt brugsvand fra procesformål udnyttes ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, skal der som hovedregel betales afgift af den nyttiggjorte overskudsvarme, der anvendes til rumvarme eller varmt brugsvand. Det gælder fx varme og varmt brugsvand fra procesformål, der nyttiggøres i rør- og radiatorsystemer til rumopvarmning eller varmt brugsvand.

Med lov nr. 138 af 25. februar 2020 (omlægningsloven) vedrørende omlægning af beskatningen af overskudsvarme er der stadfæstet nye lovregler om overskudsvarmeafgiften, som erstatter tidligere gældende regler. Loven giver mulighed for nedsættelse af afgiften i de pågældende love, såfremt virksomhederne indgår i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme med klima-, energi- og forsyningsministeren. Tidspunktet for ikrafttræden af lovændringen fastsættes af skatteministeren, jf. omlægningslovens § 5.

I medfør af lovforslaget kan der sættes regler i kraft i § 11, stk. 9, 2.-3. pkt. i lov om afgift af elektricitet, § 10, stk. 9, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 8, stk. 8, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11, stk. 9, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. henholdsvis § 1, nr. 5, § 2, nr. 5, § 3, nr. 1 og § 4, nr. 3, i lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lov nr. 138 af 25. februar 2020, om at virksomheder, der

indgår i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme med klima-, energi- og forsyningsministeren, kan få nedsættelse af betaling af overskudsvarmeafgiften. Virksomhederne skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i energieffektiviseringsordningen over for told- og skatteforvaltningen.

Der findes ikke i dag en energieffektiviseringsordning, hvor virksomheder, der leverer overskudsvarme, kan ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at blive tilmeldt energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme med henblik på nedsættelse eller fritagelse for betaling af overskudsvarmeafgiften efter ovennævnte energiafgiftslove.

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
I Opfølgende aftale om fremme af udnyttelse af overskudsvarme af 6. september 2021, blev aftalepartierne enige om en energieffektiviseringsordning, hvor virksomhederne er forpligtet til at gennemføre energigennemgange af processer og anlæg relateret til overskudsvarme, som verificeres af uvildige eksterne eksperter. På baggrund af energigennemgangene blev der i den politiske aftale forudsat, at virksomhederne skal gennemføre energieffektiviseringstiltag af deres processer og anlæg relateret til overskudsvarme, såfremt dette kunne gøres med en tilbagebetalingstid på op til 5 år.

Selv om en virksomhed i høj grad har effektiviseret sine produktionsprocesser, kan der være en mængde spildenergi i form af varme, som ikke kan anvendes yderligere i processerne. Denne overskudsvarme går til spilde, medmindre den nyttiggøres enten internt i virksomheden, f.eks. til rumopvarmning eller eksternt i den kollektive varmforsyning.

Formålet med energieffektiviseringsordningen er at optimere virksomheders energiproduktion, så anlæg og processer bliver indrettet eller ændret således, at unødvendig overskudsvarme ikke opstår og således, at uundgåelig overskudsvarme kan blive udnyttet i den kollektive varmforsyning. Virksomheder tilskyndes til at blive tilmeldt energieffektiviseringsordningen, idet dette er en forudsætning for at opnå lempelse i overskudsvarmeafgiften i medfør den allerede vedtagne lov på skatteområdet, jf. lov nr. 138 af 25. februar 2020, som forudsættes sat i kraft af skatteministeren, når energieffektiviseringsordningen er gennemført i medfør af ændringen i varmforsyningsloven i nærværende forslag.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at formålet med energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme kan opnås ved, at virksomheder søger klima-, energi- og forsyningsministeren om at blive tilmeldt energieffektiviseringsordningen, og derved forpligter sig til på nærmere angivne vilkår at gennemføre energigennemgange og at energieffektivisere processer og anlæg, der producerer overskudsvarmen, såfremt energigennemgangen viser, at der er behov for det. De nærmere regler for ordningen fastsættes i en bekendtgørelse.

Det vurderes, at der ved udmøntningen af ordningen bør stilles krav om, at identificerede energieffektiviseringstiltag, som kan gennemføres rentabelt – for eksempel med en tilbagebetalingstid på op til 5 år – skal gennemføres. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at såfremt der indføres et kriterie om gennemførelse af energieffektiviseringstiltag med en for kort tilbagebetalingstid, kan det betyde, at virksomhederne gennemfører færre energieffektiviseringer af deres overskudsvarme. Det vurderes, at der derfor i udmøntningen af ordningen vil blive fastsat kriterier om en passende tilbagebetalingstid, som endvidere kan ses i forhold til, at virksomhederne opnår fritagelse for betaling af overskudsvarmeafgiften.

Det forventes, at størstedelen af de eksisterende virksomheder med overskudsvarmeleverancer vælger at indgå i energieffektiviseringsordningen. Det kan derudover forventes, at der med muligheden for afgiftsfritagelse ved deltagelse i energieffektiviseringsordningen, opstår flere overskudsvarmeleverancer. De effektiviseringer, som følger af energieffektiviseringsordningen, vurderes at ville medføre reduktioner i udledningen af drivhusgasser.

Overskudsvarmeordningen har retsvirkning i forhold til energiafgiftslovene på skatteområdet, idet virksomheder, som indgår i ordningen, vil blive fritaget fra overskudsvarmeafgiften. Af hensyn til at kunne føre en effektiv skattekontrol, vurderes der at blive behov for koordination mellem de ressortansvarlige myndigheder, om hvilke virksomheder, der indgår i energieffektiviseringsordningen, og om hvornår de bliver afmeldt ordningen. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt at indføre et hjemmelsgrundlag for at klima-, energi- og forsyningsministeren løbende kan udveksle oplysninger med skatteforvaltningen, om hvilke virksomheder er med i ordningen. Bestemmelsen vil gøre det muligt for skatteforvaltningen at føre kontrol med, at virksomheder, som leverer overskudsvarme til eksterne aftagere, og som ikke betaler overskudsvarmeafgift, indgår i energieffektiviseringsordningen og således er berettiget til afgiftsfritagelsen.

De virksomheder som indgår i ordningen forventes som udgangspunkt at blive juridiske personer. Regler om offentlige myndigheders videregivelse af oplysninger vedrørende juridiske personer reguleres i forvaltningsloven, §§ 28 og 31. Efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, må oplysninger af fortrolig karakter, som ikke er personoplysninger, kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når den, oplysningen angår, udtrykkeligt har givet samtykke, når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives, eller såfremt det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe.

Anvendelse af forvaltningslovens § 31, stk. 1, til udvekslingen af oplysninger med øvrige myndigheder kan kun ske på begæring af den anden myndighed.

I princippet vil personselskaber dog også kunne indgå i ordningen, hvorfor oplysninger vedrørende personselskaber vil vedrøre personoplysninger.

Behandling af personoplysningerne skal ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen), EU-Tidende 2016, nr. L 119, side 1, og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) og eventuelle særregler, som ligger inden for databeskyttelsesforordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger, iagttages.

Den efterfølgende behandling af de registrerede data, vil derfor forudsætte et behandlingsgrundlag i databeskyttelsesreglerne. Ifølge artikel 5 stk. 1, litra b, i databeskyttelsesforordningen skal personoplysninger indsamles til udtrykkelige angivne og legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Efter artikel 5, stk. 1, litra c, skal personoplysninger være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (princippet om dataminimering). Behandling af almindelige oplysninger kan ske, hvis betingelserne i artikel 6, stk. 1, er opfyldt, mens følsomme oplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, ikke må behandles, medmindre betingelserne i artikel 9, stk. 2, er opfyldt eller hvis betingelserne i § 7 i databeskyttelsesloven er opfyldt. Der vil i sagens natur ikke være tale om følsomme personoplysninger, idet der blot vil være tale om almindelige oplysninger om, hvilke virksomheder deltager i effektiviseringsordningen med angivelse af dato for afgang herom.

Samkøring af data med andre registre kræver ikke lovhjemmel, men idet samkøring i kontroløjemed vil være en indgribende foranstaltning, vil de almindelige principper og regler om behandling af personoplysninger skulle iagttages, herunder proportionalitetsprincippet.

Behandling af oplysningerne skal endvidere ske i overensstemmelse med kravene i lov nr. 1121 af 12. november 2019 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven).

Det forventes, at udvekslingen af oplysningerne kan ske ved, at klima-, energi- og forsyningsministeren, eller den som ministeren bemyndiger hertil, med faste mellemrum orienterer skatteforvaltningen om, hvilke virksomheder der indgår i energieffektiviseringsordningen. Den nærmere ramme for udvekslingen af oplysningerne kan aftales mellem myndighederne.

Energieffektiviseringsordningen vil indeholde nogle tekniske og administrative krav for virksomhederne, som vil først vil blive nærmere fastlagt i forbindelse med udmøntningen af energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme i en bekendtgørelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer endvidere, at når virksomheder har gennemført de tiltag, som kræves, for at overskudsvarmen i virksomhedens produktion er effektiv, vil der være et behov for løbende at kontrollere, f. eks. via stikprøvekontrol, at virksomheden lever op til kravene, så længe den er tilmeldt ordningen, idet tilmeldelsen giver virksomheden ret til afgiftslempelse i henhold til overskudsvarmeafgiftsreglerne på skatteområdet.

Det foreslås, at der indsættes nyt kapitel 4 c i lov om varmforsyning til gennemførelse af en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme.

Virksomheder, der bliver tilmeldt energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme, vil løbende skulle gennemgå virksomhedens processer og anlæg med henblik på at identificere muligheder for yderligere energieffektiviseringer af overskudsvarmeproduktionen. Virksomhederne vil på baggrund af energigennemgangene forpligtes til inden for en passende tidshorisont at gennemføre eventuelle energieffektiviseringstiltag for at overskudsvarmeproduktionen kan effektiviseres.

Der forventes, at der ved udmøntningen af ordningen vil blive stillet nærmere krav om, hvilken dokumentation virksomhederne skal tilvejebringe i forbindelse med tilmeldelse til energieffektiviseringsordningen og opretholdelse af denne, f. eks. vedrørende udførelsen af ovennævnte energigennemgange og eventuelle energispare- eller effektiviseringstiltag, samt dokumentation for gennemførelse af energispare- eller effektiviseringstiltag. Desuden kan forventes, at der ved udmøntningen af ordningen vil blive fastsat regler om, hvilke krav og kriterier energigennemgange skal være udført ud fra, og at virksomhedernes energiprocesser og drift skal leve op til bestemte internationale vedtagelser og specifikationer.

Det forventes derudover, at energigennemgangen skal verificeres af en uvildig ekstern ekspert, for eksempel ved et af Den Danske Akkrediteringsfond (DANAK) eller af et andet anerkendt akkrediteringsselskab eller certificeringsorgan for at sikre, at effektiviseringen af overskudsvarmeproduktionen er af en tilstrækkelig kvalitet.

Virksomhederne vil også efter den første gennemgang løbende være forpligtede til at gennemgå alle overskudsvarmeproducerede processer, herunder anlæg relateret til overskudsvarmeproduktionen, og gennemføre identificerede effektiviseringsprojekter.

Det forventes, at virksomheder som har valgt at indgå i ordningen vil skulle forpligte sig til at gennemføre alle identificerede energibesparelsesprojekter med en tilbagebetalingstid, for eksempel

på under 5 år. Gennemførelsen af de aftalte projekter skal dokumenteres for kontrolmyndigheden. Dog forventes også, at der kan gives undtagelser fra tidsfristen for gennemførelse af projekter, f.eks. hvis tilbagebetalingstiden for det pågældende anlæg er mindre end 5 år, hvis det teknisk er umuligt at gennemføre projektet eller såfremt det ved nærmere undersøgelse viser sig, at gennemførelsen kan give væsentlige uønskede effekter for virksomhedens produktion eller lign.

Overholder virksomheden ikke betingelser eller vilkår og regler i ordningen, f. eks. hvis virksomheden ikke medvirker til at fremsende dokumentation eller at bistå kontrolmyndigheden i forbindelse med tilsyn i henhold til ordningen, eller virksomheden ikke på kontrolmyndighedens anmodning vil oplyse om forhold af betydning for ordningen, vil dette eksempelvis kunne medføre, at der bliver truffet afgørelse om, at den pågældende virksomhed udelukkes fra ordningen, såfremt overtrædelsen vurderes at være væsentlig.

Lovforslaget bemyndiger klima-, energi-, og forsyningsministeren til at fastsættes detaljerede krav vedrørende om bl.a. energigennemgange af virksomhedernes overskudsvarmeproduktion og gennemførelse af identificerede effektiviseringsprojekter.

Efter varmforsyningslovens gældende § 25, stk. 1 og 2, kan klima-, energi og forsyningsministeren fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af varmforsyningsloven, bestemmelser fastsat i henhold til varmforsyningsloven eller EU-retsakter om forhold omfattet af varmforsyningsloven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk anvendelse af et bestemt digitalt system og om fritagelse for anvendelse for visse personer. I den endelige udmøntning af energieffektiviseringsordningen forventes der at blive stillet krav om, at de virksomheder, der ønsker at indgå i energieffektiviseringsordningen, skal anvende digital kommunikation i forbindelse med ansøgning, dokumentation m.v.

Det vurderes nødvendigt at indføre kontrolbeføjelser i varmforsyningsloven for at tilvejebringe et tilstrækkeligt hjemmelsgrundlag for, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan varetage tilsynsopgaver, der sikrer en tilstrækkelig høj efterlevelse af regler og vilkår for ordningen. Det vurderes, at det efter omstændighederne i forbindelse med udførelsen af tilsynet kan blive nødvendigt at skaffe sig adgang til virksomhedens lokaler uden retskendelse, herunder adgang til dokumenter, oplysninger og faciliteter vedrørende overskudsvarme og at udførelsen af tilsynet også vil kunne forudsætte bistand og hjælp fra virksomhedens ansatte, idet kontrolmyndigheden ofte ikke kan forventes at have det nødvendige kendskab til virksomhedens forhold.

Adgang uden retskendelse forventes ud fra et proportionalitetshensyn kun at blive nødvendigt i sjældnere tilfælde, hvor andre og mindre indgribende kontrolforanstaltninger ikke kan anses for tilstrækkelige i det konkrete tilfælde.

Til kontrol af energieffektiviseringsordningens overholdelse foreslås indført en ny bestemmelse i varmforsyningsloven om, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, at regler om energieffektiviseringsordningen og regler udstedt i medfør heraf overholdes for at sikre, at ordningen efterleves i tilstrækkelig grad af de virksomheder, som har valgt at indgå i ordningen og at det tilsigtede formål med ordningen dermed opnås. Derfor foreslås indsat en ny § 24 a, der giver hjemmel til at føre kontrol med virksomhedernes overholdelse af regler og vilkår i ordningen. Den nærmere udmøntning af energieffektiviseringsordningen sker ved udstedelse af en bekendtgørelse.

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren uden retskendelse mod behørig legitimation til brug for tilsynet af ordningen skal have mulighed for at få adgang til en virksomheds lokaler, herunder adgang til besigtigelse af energimålere, procesanlæg og alt øvrigt energiforbrugende udstyr relateret til overskudsvarme, og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder virksomhedens regnskaber, øvrige regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk, og at indehavere og ansatte i virksomheden skal yde fornøden hjælp og bistand i forbindelse med tilsynets udførelse.

Selv om størsteparten af de virksomheder, som bliver tilmeldt energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme, vil kunne kontrolleres administrativt på baggrund af indsendt dokumentation, herunder gennem de krav om dokumentation, der stilles i forbindelse med ansøgning og virksomhedernes efterlevelse af regler og vilkår for ordningen, forventes, at der derudover vil være behov for at udføre en stikprøvekontrol, hvor kontrolmyndigheden fysisk besigtiger virksomhedens produktionslokaler og faciliteter og evt. foretager måling og aflæsning af virksomhedens processer, idet en rent administrativ kontrol ikke altid kan forventes at være tilstrækkelig til at sikre, at regler og vilkår overholdes.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve beføjelser, der i varmforsyningsloven er tillagt ministeren. Bemyndigelsen vil for eksempel give mulighed for, at tilsyn med ordningen om energieffektivisering af overskudsvarme udføres af andre statslige myndigheder med den nødvendige ekspertise, hvorefter resultatet af det udførte tilsyn kan rapporteres til klima-, energi- og forsyningsministeren – såkaldt ekstern verifikation.

Det foreslås endvidere, at klima-, energi og forsyningsministeren kan bemyndige private organisationer eller selskaber m.v. (juridiske personer) til at udøve nærmere angivne beføjelser, der i varmforsyningsloven er tillagt ministeren, hvilket vil gøre det muligt for eksempel at overlade stikprøvekontroller eller regelmæssig kontrol (ekstern verifikation) af ordningen om energieffektivisering af overskudsvarme til en privat virksomhed. Private organisationer eller selskaber m.v. kan ikke træffe bestemmelse om adgang uden retskendelse, hvilket af retssikkerhedsmæssige grunde fortsat vil være forbeholdt statslige myndigheder.

Det foreslås, at klima-, energi og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn og kontrol med energieffektiviseringsordningen om overskudsvarme. Det forventes, at der kan blive fastsat nærmere regler om for eksempel hvornår og hvordan tilsyn og kontrol med energieffektiviseringsordningen udføres.

2.3. Indførelse af afgiftsfritagelse for energieffektiv overskudsvarme

2.3.1. Gældende ret

Energiafgifterne, herunder overskudsvarmeafgiften, er fastlagt i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020 (herefter gasafgiftsloven), lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020 (herefter kulafgiftsloven) og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020 (herefter mineralolieafgiftsloven).

Brændsler anvendes som oftest til produktion af varme. Ved brændsler forstås energiprodukter, som er omfattet af gasafgiftsloven, kulafgiftsloven eller mineralolieafgiftsloven. Afgiftssatsen på brændslerne afhænger af, om brændslerne anvendes til proces (hvor afgiften er lav), dvs. til opvarmning ved vareproduktion og lignende, eller til rumvarme (hvor afgiften er høj).

Tidligere har der eksisteret tilsvarende regler for afgiften på elektricitet dog med den forskel, at forbrug af elektricitet i momsregistrerede virksomheder som udgangspunkt betragtes som procesforbrug, mens forbrug af brændsler som udgangspunkt betragtes som rumvarmeforbrug.

Med lov nr. 2225 af 29. december 2020 blev elvarmeafgiften for erhverv nedsat til 0,4 øre pr. kWh. Det betyder, at afgifterne for rumvarme m.v. og procesforbrug nu er ens for erhverv, og reglerne om afgift på elbaseret overskudsvarme, der tidligere var fastlagt i lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1321 af 26. august 2020 (herefter elafgiftsloven), er ophævet.

Når der sker genindvinding af spildvarme fra procesforbrug (hvor afgiften er lav), og den genindvundne varme anvendes som rumvarme (hvor afgiften er høj), kaldes varmen som udgangspunkt i afgiftsmæssig forstand for overskudsvarme.

Den afgiftspligtige overskudsvarme kommer typisk fra energiintensive vareproduktionsprocesser og energiintensivt udstyr i forbindelse med momspligtig servicevirksomhed.

Beskatningen af overskudsvarme blev indført i forbindelse med en omlægning af afgifterne på erhvervenes energiforbrug i årene 1996-1998. Omlægningen indebar, at de tidligere gældende regler for godtgørelse af energiafgifter på den del af energien, der anvendes til rumopvarmning, gradvist blev ophævet. Efter indfasningen blev erhvervenes energiforbrug til rumopvarmning således belastet med samme afgift som husholdningers energiforbrug til rumopvarmning.

Ved fastsættelsen af reglerne for beskatning af overskudsvarme blev der tilstræbt en balance mellem hensynet til at undgå, at overskudsvarme, der kan reducere det samlede energiforbrug, går til spilde, og hensynet til at undgå afgiftsbetinget fremstilling af overskudsvarme.

Det fremgår af gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt., kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. pkt., og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt., at varme, som er beskattet som procesforbrug, og som efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, beskattes med 50 kr. pr. GJ (2015-niveau). Det bemærkes, at der ikke er tale om en almindelig afgift, da afgiften betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energiafgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det ellers er tilfældet med almindelige energiafgifter. Satserne indekseres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Der er imidlertid fastsat en række undtagelser til dette udgangspunkt. Beskatningen af virksomheders eksterne leverancer af overskudsvarme er omfattet af en særlig øvre grænse for afgiftens størrelse (den såkaldte vederlagsregel). Vederlagsreglen indebærer, at afgiften højst kan udgøre 33 pct. af vederlaget for varmeliverancen jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 2. pkt., kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 2. pkt., og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt.

Beskatningen af virksomhedens interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 5. pkt., kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 5. pkt., og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt., mens virksomhederne kan vælge at betale en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra og med den 1. oktober til og med den 31. marts, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 6. pkt., gasafgiftslovens § 8, stk. 8, 6. pkt., og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 6. pkt.

Der gælder endvidere særlige satser for overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med afgiftspligtig virksomhed med særlige processer, hvor der er fastsat en særligt lav sats. Der er f.eks. tale om overskudsvarme fra varme og varer, der er anvendt i forbindelse med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, kemisk reduktion, elektrolyse, metallurgiske processer og mineralogiske processer. De særlige satser for overskudsvarme fra sådanne processer skyldes, at der gælder særlige, nedsatte satser for forbrug af afgiftspligtige produkter ved denne type aktiviteter. Som konsekvens af, at disse processer er omfattet af denne særlige afgiftslempelse, er der ligeledes fastsat en særlig sats for nyttiggjort overskudsvarme i sådanne tilfælde.

Der er med lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. foretaget en række ændringer af reglerne om beskatning af overskudsvarme i gasafgiftslovens § 10, stk. 9, kulafgiftslovens § 8, stk. 8, mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9 og elafgiftslovens § 11, stk. 9.

Med lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. er der indført en fast overskudsvarmeafgift på 25 kr. pr. GJ (2018-niveau) for både ekstern og intern overskudsvarme. Det indebærer, at de særlige afgiftslempelser for ekstern og intern overskudsvarme (vederlagsreglen og reglerne for beskatning af intern overskudsvarme i sommer- og vinterhalvåret) ophæves.

Med lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. er endvidere fastsat en lempet sats på 10 kr. pr. GJ (2018-niveau) for ekstern overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i en energieffektivitetsordning i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning. Indgåelse i aftaleordningen indebærer, at virksomheden skal leve op til en række forpligtelser med henblik på at reducere energiforbruget.

Ovenstående omlægning af beskatning af overskudsvarme er ikke trådt i kraft. Skatteministeren er i medfør af § 5 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 bemyndiget til at fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden, herunder fastsætte, at dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Ved § 6 i lov nr. 2225 af 29. december 2020 er § 1, nr. 5-7, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 ophævet.

Ophævelsen er en delvis udmøntning af Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet) Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet. Aftalen indebærer, at der skal foretages en grøn omlægning af varmeafgifterne for at understøtte den grønne omstilling af danskernes varmeforbrug, så det bliver dyrere at varme op med fossile kilder og billigere at varme op med grøn elektricitet. På den baggrund er elvarmeafgiften nedsat fra 15,8 øre på kWh i 2021 til 0,4 øre pr. kWh for erhvervene. Momsregistrerede skal derved betale det samme i afgift for deres elektricitet anvendt til rumvarme m.v. og elektricitet anvendt til procesformål. Overskudsvarmeafgiften for elbaseret overskudsvarme og de dertilhørende bestemmelser er derfor ophævet.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved indgåelse af Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 af 22. juni 2020 indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet bekræftede partierne indholdet i Aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019, men var samtidig enige om behovet for at fremme overskudsvarme yderligere.

På den baggrund blev aftalepartierne enige om at lempe elvarmeafgiften til EU's minimumssatser, hvorved afgiften for elbaseret overskudsvarme bortfalder, hvilket fremmer overskudsvarme fra blandt andet datacentre og supermarkeder. Denne del af aftalen er udmøntet ved lov nr. 2225 af 29. december 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love.

Endvidere blev aftalepartierne enige om at fjerne overskudsvarmeafgiften, hvis overskudsvarmen er certificeret eller underlagt en tilsvarende aftaleordning, der sikrer energieffektiviseringer hos overskudsvarmeleverandøren.

Med dette lovforslag foreslås det at udmønte denne del af aftalen, idet der foreslås indført en frivillig energieffektiviseringsordning for virksomheder, der udnytter overskudsvarme og ønsker lempelse i overskudsvarmeafgiften. Overskudsvarmeafgiften foreslås således fjernet for virksomheder, der indgår i energieffektiviseringsordningen i henhold til kapitel 4 C i varmforsyningsloven, idet der foreslås indført en afgiftsfritagelse i gasafgiftsloven, kulafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven for ekstern overskudsvarme som produceres af virksomheder som er med i ordningen. Afgiftsfritagelsen kan kun finde anvendelse i det omfang, at virksomheden opfylder kravene i energieffektiviseringsordningen.

Det foreslås, at der i overensstemmelse med indholdet af Klimaaftalen for energi og industri m.v. 2020 foretages en række ændringer af reglerne om beskatning af overskudsvarme i gasafgiftslovens § 10, stk. 9, kulafgiftslovens § 8, stk. 8, og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9.

Det foreslås, at der indføres en fast overskudsvarmeafgift på 25 kr. pr. GJ (2015-niveau) for både ekstern og intern overskudsvarme. Dette svarer til den overskudsvarmeafgift, som blev indført ved lov nr. 138 af 25. februar 2020. Dette indebærer, at de særlige afgiftsregler i form af vederlagsreglen og reglerne for beskatning af intern overskudsvarme i sommer- og vinterhalvåret foreslås ophævet.

Det foreslås derudover, at der indføres en afgiftsfritagelse for ekstern overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i energieffektiviseringsordning for overskudsvarme efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning, jf. forslaget § 1, nr. 7. Indgåelse i energieffektiviseringsordningen indebærer, at virksomheden skal leve op til en række forpligtelser med henblik på at sikre, at overskudsvarmen produceres energieffektivt. Energieffektiviseringsordningen administreres af klima-, forsynings- og energiministeren og ikke af Skatteforvaltningen.

Det foreslås endelig, at den formelle indbetaler af overskudsvarmeafgiften skal kunne ændres fra varmeproducenten til forsyningsselskabet, hvis der foreligger en aftale herom mellem overskudsvarmeleverandøren og forsyningsselskabet. Det er en betingelse for ændringen, at der

indgås en aftale mellem overskudsvarmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, og at leverancen ydes vederlagsfrit.

3. Konsekvenser for FN's verdensmål

De klimamæssige konsekvenser ved lovforslaget vurderes at understøtte delmål 7.3 om forbedring af energieffektiviteten. Der henvises til punkt 7. om klima-, miljø- og naturmæssige konsekvenser.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

De samlede forslag om omlægning af reglerne for udnyttelse af overskudsvarme medfører et samlet finansieringsbehov på i alt 178 mio. kr. pr. år. Midlerne er afsat i forbindelse med indgåelse af Energiaftalen 2018, Aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme 2019, samt Klimaaftale for energi og industri mv. 2020 af 22. juni 2020.

Dette lovforslag vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner. Det er på nuværende tidspunkt ikke undersøgt yderligere, om den endelige udmøntning af reglerne om prisloftet vil kræve en ændring i kommunernes opgaver i forbindelse med projektgodkendelse af overskudsvarmeprojekter. Dette vil blive vurderet i forbindelse med udarbejdelsen af bekendtgørelsen.

Indførelsen af et prisloft forventes at medføre administrative omkostninger for Forsyningstilsynet, som forventes at blive dækket af gebyrer, jf. § 23 c, i varmforsyningsloven. De offentlige økonomiske konsekvenser ved indførelsen af et prisloft skyldes, at Forsyningstilsynets opgaver forbundet med overskudsvarme, vil blive ændret. De nærmere regler for prisloftet blive udmøntet ved bekendtgørelse og vurderes derfor ikke at kunne kvantificeres på nuværende tidspunkt. Det forventes, at Forsyningstilsynet årligt vil skulle fastsætte et prisloft på baggrund af faktiske priseftervisninger fra eksisterende anlæg baseret på vedvarende energi. Forsyningstilsynet forventes løbende at få opgaver med at behandle sager om individuelle prislofter. Forsyningstilsynet forventes dog samtidig at få færre sager forbundet med behandling af anmeldelser fra overskudsvarmeleverandører, da overskudsvarmeleverandører med dette lovforslag ikke vil være omfattet af varmforsyningslovens anmeldelsesregler, herunder kravet i Forsyningstilsynets anmeldelsesbekendtgørelse om anmeldelse af budget og priseftervisninger.

Indførelsen af energieffektiviseringsordningen forventes at medføre administrative omkostninger. Der er afsat 7,2 mio. kr. pr. år til dækning af administrative omkostninger. Finansieringen heraf indgår som en del af Aftale om øget udnyttelse af overskudsvarme af 28. marts 2019, hvor der blev afsat i alt 133 mio. kr. (2018-niveau) til mindreprovenu og administrative omkostninger. Mindreprovenuet er udmøntet i Lov nr. 138 af 25-02-2020.

Den foreslåede bagatelgrænse for prisregulering forventes ikke at medføre offentlige økonomiske konsekvenser.

Afskaffelsen af afgiften for ekstern overskudsvarme som er omfattet af energieffektiviseringsordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning, vil medføre en lempelse på 10 kr./GJ (2018-priser), hvilket vil medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 30 mio. kr. Den ekstra varme vil fortrænge anden varme, hvoraf en del vil være afgiftsbelagt. Efter tilbageløb og adfærd skønnes ændringen dermed at medføre et mindreprovenu på ca. 45 mio. kr., *jf. tabel 1*. Der er usikkerhed om udviklingen i udnyttelsen af overskudsvarme.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser af afgiftsfritagelse for ekstern overskudsvarme

Mio. kr. (2020-niveau)	Varig virkning	2022	2023	2024	2025	Finansårvirkning 2022
Umiddelbar provenuvirkning	-2½	-30	-30	-30	-30	-30
Provenuvirkning efter tilbageløb	-2½	-30	-30	-30	-30	
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	-5	-45	-45	-45	-45	

Lovforslaget vurderes at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen på samlet set 1,1 mio. kr. i 2022-2026, herunder 0,8 mio. kr. i 2022 og 0,2 mio. kr. til kontrol og vejledning og 0,1 mio. kr. i 2022-2026 til mindre systemtilretninger.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Hensigten med aftalerne om overskudsvarme, som lovforslaget følger op på er at fremme udnyttelsen af overskudsvarme. Udnyttelse af overskudsvarme foregår, når en overskudsvarmeleverandør, fx en industri- eller erhvervsvirksomhed, leverer overskudsvarme til en varmforsyningsvirksomhed på aftalte vilkår, der skal tage hensyn til den gældende regulering. Den samlede omlægning af overskudsvarmereglerne vurderes at fremme udnyttelsen af overskudsvarme.

Der er kun foretaget en byrdevurdering for overskudsvarmeleverandørerne, da dette ikke vurderes nødvendigt for varmforsyningsvirksomhederne, jf. Erhvervsstyrelsens afgrænsning af relevante virksomheder for byrdevurderingen.

Det vurderes, at erhvervslivet umiddelbart ved deltagelse i den foreslåede energieffektiviseringsordning som følge af afgiftsfritagelsen for overskudsvarmeafgift vil opnå en afgiftslempelse på ca. 30 mio. kr. En del af denne afgiftslempelse vurderes at kunne tilfalde varmekunderne.

Energieffektiviseringsordningerne vil ikke pålægge erhvervslivet direkte øgede administrative konsekvenser, idet det vil være frivilligt for virksomhederne at tilmelde sig ordningen.

Når virksomhederne bliver tilmeldt ordningen, skal der indsendes dokumentation om energigennemgange samt verificering af denne, og der skal en gang årligt udføres en energigennemgang af virksomhedens overskudsvarmeproduktion af en ekstern konsulent. De årlige omkostninger forbundet hermed vurderes at udgøre ca. kr. 35.000. Herudover vil der være fysisk tilsyn i form af stikprøvekontrol af ca. 3-5 pct. af de tilmeldte virksomheder pr. år, dvs. 3-5 virksomheder pr. år.

Derudover vil der kunne blive stillet krav i forbindelse med energigennemgangene. Dog gælder det at, virksomheder, der i forvejen har implementeret energiledelse efter ISO 50001-standarden eller har gennemført energisyn, forventes at opfylde kravene til energigennemgange i energieffektiviseringsordningen. Det forventes derfor, at materiale herfra kan genbruges i forbindelse med kravene i energieffektiviseringsordningen. Der vurderes at være 20 virksomheder, der allerede har implementeret energiledelse efter ISO 50001-standarden eller som har gennemført energisyn.

Prisloftet vurderes at medføre en reduktion i de løbende administrative byrder på 25–30.000 kr. årligt per virksomhed svarende til i alt 2,1 – 2,5 mio. kr. årligt. Under den nuværende regulering er virksomheder, der leverer overskudsvarme til fjernvarme, underlagt samme krav til anmeldelse af budget og priseftervisning som varmforsyningsvirksomheder, hvilket medfører løbende administrative byrder og omkostninger til revisor. Med et prisloft vil overskudsvarmeleverende virksomheder ikke længere være underlagt disse administrative forpligtelser. Der forventes ikke at være omstillingsomkostninger.

Prisloftet vil påvirke de priser, som en overskudsvarmeleverandør kan opkræve for den overskudsvarme, der afsættes til varmforsyningsvirksomheden. For overskudsvarmeleverandører med høje priser i dag, kan dette betyde, at prisen skal reduceres. Dermed kan den nye regulering i nogle tilfælde også påvirke overskudsvarmeleverandørens mulige overskud. Det kan endvidere ikke udelukkes, at enkelte overskudsvarmeleverandører ikke kan få dækket sine omkostninger på

eksisterende overskudsvarmeleverancer. Herved kan incitamentet til at udnytte overskudsvarme svækkes. Dette vurderes at være en kortsigtet effekt, da den gældende regulering i de fleste tilfælde vurderes at have samme priseffekt som den foreslåede regulering på længere sigt, og da varmforsyningsvirksomheder ikke forventes at ville betale mere for overskudsvarmen end det niveau som det nye prisloft forventes fastsat på. I det omfang, at varmepriserne har været lavere end VE-prisloftet, kan der komme varmeprisstigninger for forbrugerne afhængig af forhandlingssituationen mellem varmforsyningsvirksomhed og overskudsvarmeleverandør.

Det bemærkes, at det vil være muligt at opnå et individuelt forhøjet prisloft i tilfælde, hvor lokale forhold betyder, at det landsdækkende prisloftet ikke repræsenterer et realistisk alternativ. Derudover forventes indført en overgangsordning, der gør det muligt for relevante eksisterende overskudsvarmeleverancer at forsætte på den nuværende prisregulering i en afgrænset periode.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgere.

7. Klima-, miljø- og naturmæssige konsekvenser

Den samlede omlægning af overskudsvarmereglerne vurderes at fremme udnyttelsen af overskudsvarme. Overskudsvarmeafgiftsfritagelsen vil øge incitamentet til at nyttiggøre overskudsvarme og dermed potentielt reducere CO₂-udledningerne. I takt med at VE-andelen i fjernvarmen stiger frem mod 2030, vil potentialet, for at overskudsvarme erstatter fossile brændsler, blive mindre over tid. CO₂-effekterne ved øget udnyttelse af overskudsvarme er således beskedne frem mod 2030. En øget udnyttelse af overskudsvarme vil øge energieffektiviteten i energisystemet. Derudover giver det adgang til flere alternative CO₂-neutrale varmekilder. En øget udnyttelse af overskudsvarme vurderes ikke at have en klimamæssig effekt i 2030 sammenlignet med Energistyrelsens klimastatus og - fremskrivning 2021. Det skyldes, at størstedelen af fjernvarmesektoren forventes omstillet til vedvarende energi frem mod 2030, uafhængigt af en øget udnyttelse af overskudsvarme. Den resterende fossile varmeproduktion forventes begrænset til affaldsvarme samt spids- og reservelast, som grundet tekniske årsager ikke forventes at kunne fortrænges af overskudsvarme.

Det vurderes, at indførelsen af et prisloft samt en bagatelgrænse for prisregulering vil forbedre vilkårene for udnyttelse af overskudsvarme, primært ved at fjerne administrative omkostninger og byrder forbundet med leverance af overskudsvarme.

En ordning for energieffektiviseringer vurderes at bidrage til energieffektiviseringer i virksomheder, der deltager i ordningen. Det er ikke muligt at kvantificere klimaeffekten af energieffektiviseringsordningen.

Der vurderes ikke at være miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Det følger af artikel 107, stk. 1, i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), at statsstøtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Da lovforslaget indebærer, at virksomheder, der leverer energieffektiv overskudsvarme, fritages for den normale overskudsvarmeafgift, er der foretaget en vurdering af, om afgiftsfritagelsen kan udgøre statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Det bemærkes i den forbindelse, at ifølge EU-Domstolens praksis indebærer ordninger, der uanset at de udgør en undtagelse fra det almindelige afgiftssystem, ikke statsstøtte, hvis undtagelsen er begrundet i den almindelige ordnings karakter eller generelle opbygning. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en foranstaltning er direkte afledt af den almindelige ordnings iboende grundlæggende eller ledende principper, eller hvis den følger af indbyggede mekanismer, som er nødvendige for ordningens funktionsmåde og effektivitet.

Det vurderes, at afgiftsfritagelsen for energieffektiv overskudsvarme er i overensstemmelse med afgiftsordningens karakter og generelle opbygning. Der lægges i den forbindelse vægt på, at fritagelsen for energieffektiv overskudsvarme har en direkte sammenhæng med afgiftsordningens formål om at virke som værn mod såkaldt falsk overskudsvarme. Virksomheder, der ønsker at indgå i energieffektiviseringsordningen, vil således skulle gennemgå deres produktionsforhold for at undersøge, om virksomheden lever op til kravet om en energieffektiv produktion både med henblik på at reducere energiforbruget og for at begrænse den falske overskudsvarme. Hertil kommer, at en virksomhed kan blive udelukket fra ordningen, hvis den ikke overholder reglerne i ordningen, eller hvis nærmere fastsatte vilkår i en afgørelse overtrædes, hvilket vil føre til, at den pågældende virksomhed pålægges den normale overskudsvarmeafgift.

Det vurderes på den baggrund, at den foreslåede afgiftsfritagelse for energieffektiv overskudsvarme ikke udgør en selektiv foranstaltning og dermed statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, TEUF.

Det vurderes endvidere, at den foreslåede prisregulering af overskudsvarme ikke rejser spørgsmål i forhold til EU's statsstøttere regler, idet reguleringen ikke indebærer brug af offentlige midler.

Det forventes, at der i udmøntningen af energieffektiviseringsordning vil blive fastsat krav til de eksterne eksperter, som skal gennemgå dokumentation for gennemførte energigennemgange af virksomhedens overskudsvarme. Den nærmere udformning af kravene forventes at blive fastsat i en bekendtgørelse. De fastsatte krav forventes at medføre notifikationsforpligtelse i henhold til servicedirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked) og – afhængigt af udmøntningen – tillige notifikationsforpligtelse i henhold til anerkendelsesdirektivet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Lovforslaget indeholder ingen yderligere EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

[Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:]

[...]

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forsyningstilsynet undtages for visse opgaver forbundet med behandling af indberetninger fra overskudsvarmeleverende virksomheder. Lovforslaget vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.	Lovforslaget medfører administrative omkostninger for Forsyningstilsynet, som forventes at blive dækket af gebyrer, og for Energistyrelsen der pålægges opgaver med at administrere virksomhedernes deltagelse i energieffektiviseringsordningen. Lovforslaget vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner. Afgiftsfritagelsen forventes efter tilbageløb og adfærd at medføre et årligt mindreprovenu på ca. 45 mio. kr. Lovforslaget medfører ikke økonomiske konsekvenser for regioner. Lovforslaget i sig selv vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for kommuner, men kan i forbindelse med udmøntningen af prisloftet medføre negative konsekvenser for kommunerne.

<p>Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner</p>	<p>Ingen</p>	<p>Omkostninger til energieffektiviseringsordningen forventes afholdt inden for den afsatte ramme på 178 mio. kr. Lovforslaget vil ligeledes medføre implementeringskonsekvenser for Forsyningstilsynet i forbindelse med udarbejdelsen af en model for fastsættelse af prisloftet.</p> <p>Implementeringskonsekvenser for Forsyningstilsynet og Energistyrelsen forventes konkretiseret ved udnyttelsen af bemyndigelserne. Udgifterne til administration af ordningen forventes afholdt inden for den eksisterende ramme.</p> <p>Administration af afgiftsfritagelsen vurderes at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen på samlet set 1,1 mio. kr. i 2022-2026.</p> <p>Lovforslaget medfører ikke implementeringskonsekvenser for regioner. Lovforslaget i sig selv vurderes ikke at medføre implementeringskonsekvenser for kommuner, men kan på bekendtgørelsesniveau medføre negative for kommunerne.</p>
<p>Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet</p>	<p>Deltagelse i energieffektiviseringsordningen medfører fuld fritagelse fra overskudsvarmeafgift for deltagende virksomheder. Det</p>	<p>Virksomheder der frivilligt deltager i energieffektiviseringsordningen vil blive pålagt krav om at gennemføre</p>

	<p> vurderes, at erhvervslivet vil opnå en årlig afgiftslempelse på ca. 30 mio. kr. som følge af afgiftsfritagelsen for overskudsvarmeafgift. </p>	<p> energieffektiviseringer med en tilbagebetalingstid på op til 5 år. Det er ikke muligt at estimere omfanget af energieffektiviseringerne. </p>
<p> Administrative konsekvenser for erhvervslivet </p>	<p> Prisloftet vurderes at medføre en reduktion i de løbende administrative byrder for overskudsvarmeleverende virksomheder på i alt 2,1 – 2,5 mio. kr. </p>	<p> Virksomheder, der ønsker at deltage i energieffektiviseringsordningen, forventes at have løbende omkostninger på ca. 35.000 kr. pr. år. </p> <p> Energieffektiviseringsordningen er dog en frivillig ordning, og det vil derfor kun være deltagende virksomheder, der vil have meromkostninger. </p> <p> Derudover vil deltagelse i ordningen udløse en fuld fritagelse fra at betale overskudsvarmeafgift. </p> <p> Virksomheder, der i forvejen har implementeret energiledelse efter ISO 50001-standarden eller har gennemført energisyn, forventes delvist at opfylde kravene til energigennemgange i aftaleordningen og forventes derfor ikke at opleve de fulde omkostninger. </p>
<p> Administrative konsekvenser for borgerne </p>	<p> Ingen </p>	<p> Ingen </p>
<p> Klimamæssige konsekvenser </p>	<p> Overskudsvarmeafgiftsfritagelsen vil øge incitamentet til at nyttiggøre overskudsvarme og dermed potentielt reducere CO₂-udledningerne. </p>	<p> Ingen </p>

Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	X Nej

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Anvendelsesområdet for varmforsyningslovens prisregulering (kapitel 4) fremgår af § 20, stk. 1 i varmforsyningsloven. Bestemmelsen i § 20, stk. 1, indeholder princippet om nødvendige omkostninger. Princippet indebærer, at de regulerede virksomheder kan opkræve de nødvendige omkostninger, der er forbundet med produktion og leverance af fjernvarme.

Varmeforsyningslovens prisregulering indeholder ingen bagatelgrænse. Prisreguleringen finder anvendelse, uanset hvor stor en mængde opvarmet vand m.m., der leveres. Det indebærer bl.a., at alle leverancer af overskudsvarme er omfattet af varmforsyningslovens prisbestemmelser, når der leveres til det indenlandske marked med henblik på bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Det følger af den foreslåede ændring af § 20, stk. 1, *1. pkt.* at »jf. dog stk. 7-17« ændres til »jf. dog stk. 7-18« og at der indsættes et *3. pkt.* hvorefter *1. pkt.* ikke finder anvendelse på levering af overskudsvarme fra virksomheder, hvor anlægget, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en varmekapacitet på under 0,25 MW.

Det følger af lovforslagets § 1, nr. 2, at det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 20, stk. 18, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om et prisloft på overskudsvarme. Den foreslåede ændring i § 20, stk. 1, *1. pkt.*, er en konsekvens af denne foreslåede ændring af § 20, stk. 18, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er sikre korrekt henvisning til den nye bestemmelse i § 20, stk. 18.

Den foreslåede ændring vil medføre, at når overskudsvarme leveres efter et prisloft, vil § 20, stk. 1 ikke finde anvendelse på prisfastsættelsen af overskudsvarme.

Formålet med den foreslåede ændring af § 20, stk. 1, 3. pkt., er at indføre en bagatelgrænse og dermed fremme udnyttelse af overskudsvarme ved at undtage de mindre overskudsvarmeleverancer fra prisreguleringen.

Det foreslåede ændring vil medføre, at prisreguleringen ikke finder anvendelse på leverancer af overskudsvarme, hvor anlægget, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en varmekapacitet på under 0,25 MW.

Forslaget vil endvidere medføre, at virksomhedernes overskudsvarmeleverancer efter indførelse af en bagatelgrænse ikke vil være omfattet af varmforsyningslovens anmeldelsesregler for priser og grundlag for priser m.m. efter varmforsyningslovens § 21, stk. 1. Forslaget vil derudover medfører, at virksomhedernes overskudsvarmeleverancer ikke vil blive underlagt Forsyningstilsynets tilsyn i medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

Køber af overskudsvarme vil fortsat være omfattet af prisreguleringen i § 20 i varmforsyningsloven, og i det administrative praksis udviklede substitutionsprisprincip. Substitutionsprisprincippet indebærer, at det kollektive varmforsyningsanlæg ikke i sine varmepriser vil kunne indregne omkostninger til køb af overskudsvarme, der overstiger den pris, som varmforsyningsvirksomheden selv kunne producere varmen til eller kunne købe varmen til fra anden varmforsyningsvirksomhed. Det er Forsyningstilsynet, der fører tilsyn hermed i medfør af § 21, stk. 4 i varmforsyningsloven.

Det er ikke hensigten med lovforslaget at ændre eller ophæve den administrative praksis for så vidt angår substitutionsprisprincippet.

Til nr. 2

Der findes på nuværende tidspunkt ikke en bestemmelse i varmforsyningsloven, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om et prisloft på overskudsvarme.

Det følger af den foreslåede § 20, stk. 18, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om et prisloft på overskudsvarme. Prisloftet baseres på de gennemsnitlige omkostninger til de billigste, eksisterende, alternative varmeproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energi. Prisloftet regulerer den samlede maksimale pris, som det kollektive varmforsyningsanlæg kan

indregne som omkostning til køb af overskudsvarme i sine varmepriser. I den samlede pris på overskudsvarme indgår det kollektive varmforsyningsanlægs egne omkostninger til udnyttelsen af overskudsvarme.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 18, *1. pkt.* er, at indføre en administrativ prisregulering af overskudsvarme ved at indføre et nyt princip for prisfastsættelsen af overskudsvarme, idet overskudsvarmeleverandøren ved fastsættelse af regler om et prisloft ikke vil være omfattet af prisen fastsat i medfør af varmforsyningslovens § 20, stk. 1. Formålet med den foreslåede bestemmelse er endvidere at indføre et loft over den samlede pris på overskudsvarme.

Den foreslåede bestemmelse i varmforsyningslovens § 20, stk. 18, *1. pkt.*, vil medføre, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om et prisloft på overskudsvarme. Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at overskudsvarmeleverandøren ikke vil skulle opgøre nødvendige omkostninger efter lovens § 20, stk. 1, for leverancer af overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg.

Begrebet overskudsvarme skal forstås i overensstemmelse med definitionen i varmforsyningslovens § 1 a, nr. 2. Begrebet vedvarende energi skal forstås i overensstemmelse med definitionen i varmforsyningslovens § 1 a, nr. 3. Kollektive varmforsyningsanlæg skal forstås i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 2.

Varmeforsyningslovens § 20 b, om indregning af overskud ved leverancer af overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg vil tilsvarende ikke finde anvendelse, når overskudsvarme omfattes af et prisloft udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 18.

Bestemmelsen vil bl.a. kunne anvendes til at fastlægge prisloftet inden for lovens rammer, til at fastlægge hvilken myndighed, der fastsætter prisloftet, og hvor ofte prisloftet skal beregnes og udmeldes.

Klima-, energi- og forsyningsministeren forventes i første omgang at anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at prisloftet beregnes og udmeldes årligt. Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at Forsyningstilsynet beregner og udmelder prisloftet med virkning for en efterfølgende periode. Det er forventningen, at Forsyningstilsynet udmelder prisloftet på sin hjemmeside.

Bemyndigelsen vil også kunne anvendes til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan tillægges denne opgave, hvis det vurderes mest hensigtsmæssigt. Det kan for eksempel ske, hvis det vurderes, at datagrundlaget ikke er tilstrækkeligt til beregning af prisloftet, eller indtil rammerne for Forsyningstilsynet er fastsat.

Det ligger inden for bemyndigelsen at fastsætte regler om et generelt, individuelt, regionalt eller lokalt prisloft, herunder regler om at prisloftet kan gælde for en periode.

Et individuelt prisloft vil eksempelvis kunne være relevant, hvor lokale forhold medfører, at det landsdækkende prisloft ikke i tilstrækkelig grad afspejler de lokale muligheder for alternative investeringer i de billigste varmeproduktionsanlæg, der anvender vedvarende energi.

Endvidere vil det kunne være relevant at kunne fastsætte regler om et forhøjet prisloft i de første år mod en tilsvarende reduktion de efterfølgende år med henblik på at skabe rammer for, at virksomheder, der leverer overskudsvarme, hurtigere vil kunne tilbagebetale investeringer forbundet med overskudsvarmeleverancen. Den efterfølgende tilsvarende reduktion af prisloftet vil have til hensigt at sikre, at det samlede prisloft over en på forhånd fastlagt tidshorisont svarer til det udmeldte, landsdækkende prisloft for den samme, samlede periode.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne anvende den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om, at et prisloft kan finde anvendelse både for leveringsaftaler, der er indgået efter lovforslagets og bekendtgørelsens ikrafttræden, og for aftaler, der er indgået før dette tidspunkt, for sidstnævnte dog således at prisloftet først gælder efter en overgangsperiode eller i forbindelse med en genforhandling af parternes leveringsaftale. Omfattes en leverance af overskudsvarme af overgangsordningen, vil leverancen i overgangsperioden som udgangspunkt skulle ske efter den gældende prisregulering i varmforsyningslovens §§ 20-20 b, medmindre overskudsvarmeleverandøren frivilligt overgår til prisloftet.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 18, 2. *pkt.*, er at bemyndige Klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætteregler om, at prisloftet baseres på de gennemsnitlige omkostninger til de billigste, eksisterende, alternative varmeproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energi.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der fastsættes som et landsdækkende prisloft baseret på de gennemsnitlige omkostninger til de billigste, eksisterende, alternative varmeproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energi, idet der dog ses bort fra atypisk billige anlæg. Det er hensigten, at der ved bekendtgørelse fastsættes nærmere regler om, hvilke anlæg, der vil kunne blive betegnet som atypiske.

Det er forventningen, at niveauet for det konkrete prisloft vil blive beregnet på baggrund af konkrete anmeldelser til Forsyningstilsynets anmeldelsessystem fra eksisterende varmeproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energi. Prisloftet vil derved afspejle faktiske omkostninger fra idriftsatte vedvarende energianlæg.

Prisloftet vil blive indrettet, så det er robust over for fx årlige udsving i elprisen.

Er datagrundlaget ikke tilstrækkeligt til beregning af prisloftet, vil det ligge inden for klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse at beregne og udmelde et prisloft på baggrund af anden data. Det kan for eksempel være på baggrund af Energistyrelsens Teknologikatalog for produktion af el og fjernvarme.

Formålet med den foreslåede § 20, stk. 18, 3. *pkt.* er, at fastsætte regler om, at prisloftet regulerer den samlede maksimale pris, som det kollektive varmforsyningsanlæg vil kunne indregne som en omkostning til køb af overskudsvarme i sine varmepriser.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at prisloftet vil skulle omfatte alle omkostninger til udnyttelse og leverance af overskudsvarmen, herunder både omkostninger til fjernvarmetilslutning, investering, drift og vedligehold af anlægget samt et evt. overskud til overskudsvarmeleverandøren. Har det kollektive varmforsyningsanlæg afholdt omkostninger, herunder omkostninger til investeringer i anlæg til udnyttelse af overskudsvarmen, skal disse omkostninger indgå i den samlede pris under prisloftet. Forskellen på det fastsatte prisloft og det kollektive varmforsyningsanlægs egne omkostninger til udnyttelsen af overskudsvarmen udgør herefter den maksimale omkostning, som det kollektive varmforsyningsanlæg kan indregne som en omkostning til køb af overskudsvarme i sine varmepriser.

Overskudsvarmeleverandøren og det kollektive varmforsyningsanlæg kan som hidtil aftale priser, der er lavere end prisen fastsat i medfør af varmforsyningsloven. Parterne kan således aftale priser, der ligger under prisloftet.

Formålet med den foreslåede § 20, stk. 18, 4. *pkt.* er, at fastsætte regler om, at der i den samlede pris på overskudsvarme skal indgå det kollektive varmforsyningsanlægs egne omkostninger til udnyttelsen af overskudsvarme.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det kollektive varmforsyningsanlægs egne omkostninger til udnyttelse af overskudsvarme, indgår i det samlede prisloft.

Forsyningstilsynet vil i medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, skulle føre tilsyn med, at det kollektive varmforsyningsanlæg for køb af overskudsvarme ikke indregner mere end den laveste af prisen fastsat i medfør af prisloftet eller substitutionsprisen.

Til nr. 3

Det fremgår af § 20 b, stk. 1, 2. pkt., i varmforsyningsloven, at eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, og industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan indkalkulere et overskud i prisen. Det drejer sig bl.a. om eldrevne varmepumper, som udnytter overskudsvarme. Varmeforsyningslovens § 20 b udgør dermed en undtagelse til hovedreglen om, at alene nødvendige omkostninger nævnt i varmforsyningslovens § 20, stk. 1, kan indregnes i priserne.

Det følger af den foreslåede ændring af § 20 b, stk. 1, 2. pkt. at der efter »overskud« indsættes », dog ikke ved leverancer af overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18.«

Den foreslåede ændring i § 20 b, stk. 1, 2. pkt., er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 20, stk. 18, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, der bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om et prisloft på overskudsvarme.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er, at derfor at præcisere, at muligheden for at indregne et overskud efter § 20 b, stk. 1, 2. pkt., i varmforsyningsloven ikke finder anvendelse på leverancer af overskudsvarme, der omfattes af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der for overskudsvarme fra industrivirksomheder og eldrevne varmepumper, der udnytter overskudsvarme, ikke vil kunne indregnes et overskud i prisen efter denne bestemmelse, når leverancen omfattes af et prisloft.

Til nr. 4

De følger af § 20 b, stk. 1, 2. pkt. i varmforsyningsloven, at eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, og industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan indkalkulere et overskud i prisen for de i varmforsyningslovens § 20, stk. 1, nævnte ydelser. Varmeforsyningslovens § 20 b udgør derfor en undtagelse til varmforsyningslovens hovedregel om, at kollektiv varmforsyning omfattet af varmforsyningsloven skal hvile i sig selv, jf. varmforsyningslovens § 20.

Varmeforsyningslovens § 20 b, stk. 1, 2. pkt., foreslås affattet således, at eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, ligeledes kan indkalkulere et overskud.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at eldrevne varmepumper, bortset fra eldrevne varmepumper, der udnytter overskudsvarme, som hidtil vil kunne indregne et i overskud i prisen for leverancer af varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg. Eldrevne varmepumper vil kunne indregne et overskud i prisen for leverancer af varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg for varme, der ikke er overskudsvarme, dvs. når varmepumpen ikke udnytter overskudsvarme.

Når klima-, energi- og forsyningsministeren ved en ikrafttrædelsesbekendtgørelse sætter den foreslåede § 20 b, stk. 1, 2 pkt., i varmemforsyningsloven i kraft, jf. lovforslagets § 7, stk. 2, vil den foreslåede bestemmelse medføre, at industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme, og eldrevne varmepumper, der udnytter overskudsvarme, ikke vil kunne indregne et overskud i prisen for leverancer af overskudsvarme til et kollektivt varmemforsyningsanlæg. Leverancer af overskudsvarme vil herefter skulle leveres efter et prisloft.

Den foreslåede affattelse er således en konsekvens af den foreslåede § 20, stk. 18, i varmemforsyningsloven.

Den foreslåede ændring har sammenhæng med den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse i lovforslagets § 7, stk. 2, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 5

Det fremgår af § 21, stk. 1, i varmemforsyningsloven, at overskudsvarmeleverandør og det kollektive varmemforsyningsanlæg er i dag omfattet af en anmeldelsespligt til Forsyningstilsynet af priser og grundlaget herfor m.m. Det kollektive varmemforsyningsanlæg angiver også allerede i dag omkostninger til køb af overskudsvarme ved sine anmeldelser til Forsyningstilsynet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 21, stk. 1, at der indsættes et 2. pkt., hvorefter anmeldelse af priser for køb af overskudsvarme, jf. varmemforsyningslovens § 20, stk. 18, foretages af det kollektive varmemforsyningsanlæg, som overskudsvarmen leveres til.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at fjerne de administrative byrder, der er forbundet med varmemforsyningslovens anmeldelseskrav, for de overskudsvarmeleverandører, der overgår til afregning efter det foreslåede prisloft, med henblik på yderligere fremme af udnyttelse af overskudsvarme.

Den foreslåede ændring vil medføre, at pligten til at foretage anmeldelse efter § 21, stk. 1 i varmemforsyningsloven, alene påhviler det kollektive varmemforsyningsanlæg for køb af overskudsvarme, der omfattes af regler fastsat i medfør af den foreslåede § 20, stk. 18, i varmemforsyningsloven. Forslaget vil således medføre, at leverandører af overskudsvarme, hvor prisen omfattes af et prisloft i medfør af den foreslåede § 20, stk. 18, ikke vil skulle foretage anmeldelse af priser, betingelser m.v. til Forsyningstilsynet i henhold til § 21, stk. 1, varmemforsyningslovens.

Forsyningstilsynet vil gennem det kollektive varmforsyningsanlægs anmeldelser skulle føre det i medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, forudsatte offentligretlige tilsyn med, at der for overskudsvarme ikke indregnes mere end den laveste af prisen fastsat i medfør af prisloftet efter varmforsyningslovens § 20, stk. 18, eller substitutionsprisen.

Det vil efter forslaget fortsat være Forsyningstilsynet, der har kompetence til at fastsætte nærmere regler for det kollektive varmforsyningsanlægs anmeldelser for køb af overskudsvarme. Forsyningstilsynet vil således inden for hjemlen i § 21, stk. 1, kunne fastsætte regler om anmeldelse, der giver Forsyningstilsynet det fornødne datagrundlag for udøvelsen af tilsynet med virksomhedernes overholdelse af prisreguleringen også efter indførelsen af et prisloft på overskudsvarme.

Til nr. 6

Formålet med bestemmelsen i varmforsyningslovens § 21, stk. 4, er bl.a. at sikre, at priserne fastsættes i overensstemmelse med bestemmelserne i varmforsyningslovens § 20, og at give Forsyningstilsynet mulighed for en effektiv håndhævelse af varmforsyningslovens prisbestemmelser. Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelse finder anvendelse på alle leverancer af ydelser, der er omfattet af § 20, stk. 1, i varmforsyningsloven.

Det foreslås at indsætte et nyt 2. pkt. i § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning om, at Forsyningstilsynets beføjelser for leverancer af overskudsvarme, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 20, stk. 18, anvendes over for det kollektive varmforsyningsanlæg, som overskudsvarmen leveres til.

Når overskudsvarme efter den foreslående bestemmelse i varmforsyningslovens § 20, stk. 18, leveres efter et prisloft, vil den foreslåede tilføjelse medføre, at Forsyningstilsynets beføjelser vil skulle anvendes over for det kollektive varmforsyningsanlæg, som overskudsvarmen leveres til. Forsyningstilsynet vil skulle føre tilsyn med, at det kollektive varmforsyningsanlæg for køb af overskudsvarme ikke indregner mere end den laveste af prisen fastsat i medfør af prisloftet eller substitutionsprisen.

Forsyningstilsynet vil hermed som udgangspunkt føre tilsyn på samme måde, som det i dag fører tilsyn med de virksomheder, der direkte er omfattet af prisreguleringen i varmforsyningslovens § 20, stk. 1. Det indebærer, at Forsyningstilsynet vil skulle indlede forhandling med det kollektive varmforsyningsanlæg, såfremt Forsyningstilsynet vurderer, at det kollektive varmforsyningsanlæg har indregnet en omkostning til køb af overskudsvarme i strid med reglerne. Hvis forholdet ikke

gennem forhandling kan bringes til ophør, vil Forsyningstilsynet kunne give det kollektive varmforsyningsanlæg pålæg om ændring af pris m.m.

Den foreslåede ændring vil medføre, at leverandører af overskudsvarme ikke i medfør af tilsynets indgrebsbeføjelse i § 21, stk. 4, i varmforsyningsloven vil kunne blive pålagt at skulle efterregulere via prisen for de fremadrettede for leverancer af overskudsvarme, når overskudsvarmen er leveret til en pris prisloftet efter § 20, stk. 18, i varmforsyningsloven, eller derunder.

Indregner varmekøber mere end den laveste pris af prisloftet og substitutionsprisen vil differencen udgøre et underskud for det kollektive varmforsyningsanlæg, som anlægget ikke vil kunne fremføre som en underdækning til senere indregning i varmeprisen. Omkostninger til køb af overskudsvarme, der overstiger den laveste af substitutionsprisen eller prisloftet, vil således ikke kunne dækkes ved indregning i varmepriserne til det kollektive varmforsyningsanlægs varmekøbere. Såfremt et underskud, der udgøres af differencen mellem prisloftet og substitutionsprisen opkræves i det følgende, senest næstfølgende, års varmepriser efter fast administrativ praksis, vil der de facto blive opkrævet en pris for overskudsvarmen, som ikke udgør den laveste af den omkostningsbestemte pris og prisloftet, da afregningsprisen for overskudsvarmen i dette tilfælde ville være højere end den maksimale pris. Det kollektive varmforsyningsanlæg vil således skulle finansiere et opstået underskud på anden vis.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med den foreslåede bemyndigelse i varmforsyningslovens § 20, stk. 18, kunne fastsætte regler om en overgangsordning, således at prisfastsættelsen på overskudsvarme først overgår til prisloftet efter en periode. Omfattes en leverance af overskudsvarme af en overgangsordning, der fastsættes i bekendtgørelsen, vil leverancen i overgangsperioden som udgangspunkt skulle ske efter den gældende prisregulering i §§ 20-20 b, i varmforsyningsloven, og er omfattet af Forsyningstilsynets indgrebsbeføjelse efter § 21, stk. 4, 1. pkt.

Til nr. 7

Virksomheders overskudsvarme er afgiftsbelagt i en række love på skatteområdet; nærmere benævnt i lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1321 af 26. august 2020, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020 og i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020. Når varme eller varmt brugsvand fra procesformål udnyttes ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, skal der som hovedregel betales overskudsvarmeafgift af den nyttiggjorte overskudsvarme, der anvendes til rumvarme eller varmt brugsvand. Det gælder fx varme og varmt brugsvand fra procesformål, der nyttiggøres i rør- og radiatorsystemer til rumopvarmning eller varmt brugsvand.

Med lov nr. 138 af 25. februar 2020 vedrørende omlægning af beskatningen af overskudsvarme er der stadfæstet nye regler om overskudsvarmeafgift, som erstatter tidligere regler. Loven giver mulighed for nedsættelse af afgiften i ovennævnte love på skatteministeriets område, såfremt virksomhederne indgår i en ordning om overskudsvarme på Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets område. Tidspunktet for ikrafttræden af lovændringen fastsættes af skatteministeren, jf. § 5 i lov nr. 138 af 25. februar 2020.

Der findes ikke i dag en energieffektiviseringsordning, hvor virksomheder, der producerer overskudsvarme, kan ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme med henblik på nedsættelse eller fritagelse for betaling af overskudsvarmeafgiften efter energiafgiftslovene og den foreslåede § 23 o i varmforsyningsloven er ny.

Den foreslåede bestemmelse i § 23 o i varmforsyningsloven giver mulighed for etableringen af en ordning om energieffektivisering af virksomheders overskudsvarme, hvorefter virksomheder, der efter ansøgning vælger at indmelde sig i ordningen, forpligtes til at gennemføre energigennemgange af virksomhedens overskudsvarme med henblik på at gennemføre energieffektiviseringsprojekter, såfremt energigennemgangen viser et behov for det.

Det følger således af den foreslåede ændring af varmforsyningslovens § 23 o, stk. 1, at virksomheder, der er registreret efter momsloven, kan ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme og at energieffektiviseringsordningen skal omfatte energigennemgange med henblik på at identificere mulige energieffektiviseringer af virksomhedens overskudsvarme og gennemførelse af disse.

Virksomheder, for hvem det vil være relevant at indgå i effektiviseringsordningen, vil være virksomheder, der har en overskudsvarmeproduktion, som er afgiftsbelagt i henhold til energiafgiftslovene, og som ved at indgå i ordningen vil kunne opnå besparelser i overskudsvarmeafgiften, jf. lov nr. 138 fra 25. februar 2020.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheder, der ønsker at indgå i ordningen, vil skulle gennemgå deres produktionsforhold for at undersøge, om virksomheden lever op til kravet om en energieffektiv produktion både med henblik på at reducere energiforbruget og for at begrænse den såkaldte »falske« overskudsvarme.

Energigennemgangen foreslås afgrænset til virksomhedens overskudsvarmeproduktion og vil således ikke omfatte virksomhedens øvrige energiforbrug. Såfremt der ud fra energigennemgangen vurderes, at overskudsvarmen ikke er energieffektiv eller at der tale om falsk overskudsvarme, vil

der ved en eventuel afgørelse blive stillet vilkår om, at virksomheden gennemfører energieffektiviseringer for at forbedre produktionen relateret til overskudsvarme inden for en given tidsramme. Manglende overholdelse af regler i ordningen eller vilkår i afgørelsen kan efter forholdets grovhed og karakter medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at tilladelsen til at være med i ordningen trækkes tilbage eller bortfalder.

For store virksomheder, der er omfattet af kravet om obligatorisk energisyn i henhold til kapitel 5 i energispareloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1234 af 24. august om fremme af besparelser i energiforbruget, vil resultaterne fra undersøgelser af energieffektiviseringer i relation til overskudsvarme evt. kunne indgå i virksomhedernes opgørelse af energiforbruget m.v. Derudover forventes, at virksomheder, der forpligtet til foretage energisyn eller har implementeret et certificeret energiledelsessystem eller lignende, vil kunne anvende erfaringer og resultater herfra til udarbejdelse af dokumentation for energieffektiviseringer relateret til overskudsvarme.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 2, i varmforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udveksle oplysninger med relevante myndigheder om virksomheders deltagelse i energieffektiviseringsordningen.

Regler om myndigheders udveksling af virksomhedsoplysninger fremgår af forvaltningsloven §§ 28 og 31.

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, må oplysninger af fortrolig karakter, som ikke er personoplysninger, kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når den, oplysningen angår, udtrykkeligt har givet samtykke, når det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives, eller såfremt det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe.

Anvendelse af forvaltningslovens § 31, stk. 1, til udvekslingen af oplysninger med øvrige myndigheder forudsætter kan kun ske på begæring af den anden myndighed.

Den foreslåede § 23 o, stk. 2, i varmforsyningsloven vil indebære at, klima-, energi- og forsyningsministeren har mulighed for uden forudgående samtykke eller begæring har mulighed for løbende at udveksle oplysninger med skatteforvaltningen, således at skatteforvaltningen har mulighed for at kontrollere overskudsvarmeproducerende virksomheders overholdelse af pligten til at betale overskudsvarmeafgift i henhold til energiafgiftslovene.

De virksomheder som indgår i ordningen forventes som udgangspunkt at blive juridiske personer. Regler om offentlige myndigheders videregivelse af oplysninger vedrørende juridiske personer reguleres i forvaltningsloven, §§ 28 og 31. Behandling af oplysningerne skal også ske i

overensstemmelse med kravene i lov nr. 1121 af 12. november 2019 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven).

I princippet vil personselskaber også kunne indgå i ordningen, hvorfor oplysninger vedrørende personselskaber vil vedrøre personoplysninger.

Behandling af personoplysningerne skal ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen), EU-Tidende 2016, nr. L 119, side 1, og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) og eventuelle særregler, som ligger inden for databeskyttelsesforordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger, iagttages.

Der vil i sagens natur ikke være tale om følsomme personoplysninger, idet der blot vil være tale om almindelige oplysninger om, hvilke virksomheder deltager i effektiviseringsordningen med angivelse af dato for afgørelse herom.

Det forventes at udvekslingen af oplysningerne kan ske ved at klima-, energi- og forsyningsministeren, eller den som ministeren bemyndiger hertil, med faste mellemrum orienterer skatteforvaltningen om de virksomheder som indgår i energieffektiviseringsordningen. Den nærmere ramme for udvekslingen af oplysningerne kan aftales mellem myndighederne.

Det følger af den foreslåede § 23 o, *stk. 3*, i varmforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme.

Forslaget giver bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om energieffektiviseringsordningen.

Den foreslåede § 23 o, *stk. 3*, i varmforsyningsloven vil indebære at, ministeren i en bekendtgørelse kan udmønte de nærmere regler om en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, hvor virksomheder vil kunne ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at blive tilmeldt ordningen med henblik på energieffektivisering af processer og anlæg relateret til overskudsvarme, hvorefter Klima-, energi- og forsyningsministeren behandler ansøgninger og træffer afgørelse om, at virksomheden kan blive tilmeldt ordningen under forudsætning af, at den opfylder nogle nærmere fastsatte vilkår. Virksomheders overtrædelse af regler udstedt i medfør af bestemmelsen straffes med bøde med hjemmel i varmforsyningslovens § 34, *stk. 2*, jf. *stk. 3*, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Overtrædelse af regler eller vilkår vil efter omstændighederne have

konsekvenser for betaling af overskudsvarmeafgift på skatteområdet, idet lempelsen i afgiften forudsætter, at den pågældende virksomhed er med i ordningen. Udelukkelse på baggrund af overtrædelse af regler eller vilkår vil derfor kunne give anledning til koordinering med told- og skatteforvaltningen, ligesom det kan være relevant at orientere told- og skatteforvaltningen, såfremt virksomheder frivilligt melder sig ud af ordningen. Udveksling af oplysninger af denne karakter vil ske i henhold til foreslåede bestemmelse herom, jf. forslaget til § 23 o, stk. 2.

Videre opremses i bestemmelsen en ikke-udtømmende liste af forhold, som ministeren kan fastsætte regler om.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 3, *nr. 1*, i varmforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om ansøgning om indtræden og udmeldelse af ordningen, herunder proces og indhold.

Ministeren kan efter den foreslåede bestemmelse fastsætte nærmere regler om, hvordan virksomheder skal ansøge om ind- og udmeldt i effektiviseringsordningen. Bemyndigelsesbestemmelsen vil blive udnyttet således, at der forventes fastsat regler om, at virksomheder, som ønsker at indgå i effektiviseringsordning, skal indsende en ansøgning, hvori det fremgår, at virksomheden har fået foretaget eller vil foretage en verificeret energigennemgang af energieffektivisering i processer og anlæg relateret til overskudsvarme. Bestemmelsen forventes også at blive anvendt til at stille nærmere krav om processen for ansøgningen, for eksempel om ansøgningsfrister og om de nærmere oplysninger, som ansøgningen skal indeholde, for at sikre en effektiv og ensartet sagsbehandling. Desuden kan der fastsættes regler om, at såfremt virksomheden ikke længere ønsker at være med i ordningen, skal virksomheden ansøge om at blive meldt ud, hvor der yderligere kan fastsættes regler om tidspunktet for retsvirkningen af udmeldelsen, fx ved begyndelsen eller udgangen af den pågældende måned hvor ansøgning modtages.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 3, *nr. 2*, i varmforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om afgørelse om deltagelse i energieffektiviseringsordningen.

Effektiviseringsordningen forudsætter, at der bliver truffet en afgørelse efter de almindelige forvaltningsretlige regler. Bestemmelsen kan anvendes til at fastsætte nærmere krav om afgørelsens indhold, for eksempel om hvilke vilkår, der skal være opfyldt for at fortsat deltagelse i ordningen, samt frister for gennemførelse af energieffektiviseringer og af identificere projekter.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 3, *nr. 3*, i varmforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om dokumentationskrav og krav om afgivelse af tro- og loveerklæringer, for at kunne deltage i energieffektiviseringsordningen.

Med bemyndigelsen vil ministeren bl.a. kunne fastsætte regler om, at virksomhederne skal indsende dokumentation for gennemførelse af de energieffektiviserings- eller besparesestiltag vedrørende virksomhedens overskudsvarme, som energigennemgangen har påvist, at der er behov for at gennemføre. Der vil kunne fastsættes krav til hvilken dokumentation virksomheden skal vedlægge ved ansøgning om at indgå i ordningen, samt hvilken dokumentation virksomheden skal eftersende ved gennemførelse af et projekt og dokumentation for virksomhedens ændrede forhold, m.v. Dokumentationen vil efter omstændighederne omfatte for eksempel måling af virksomhedens energiforbrug pr. produktionsenhed før og efter gennemførelsen af projektet.

Det forventes, at der vil kunne vise sig at være behov for de ansøgende virksomheder at afgive erklæring om visse forhold for virksomheden, såfremt dette ikke kan dokumenteres på behørig vis, hvorfor der i bekendtgørelsen vil kunne stilles krav om, at sådanne erklæringer afgives i form af en tro- og loveerklæring, hvilket er forbundet med en højere strafferamme på op til 2 år, jf. straffelovens § 161, end hvad urigtige erklæringer til offentlige myndigheder ellers vil kunne give, jf. straffelovens § 163, hvor strafferammen er op til 4 måneder.

Der vurderes nødvendigt i visse tilfælde at kunne kræve højere straf ved afgivelse af urigtige erklæring eller lignende for at sikre en høj efterlevelse af regler og vilkår i effektiviseringsordningen, som er forbundet afgiftslempelser.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 3, nr. 4, i varmforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af energigennemgange og energieffektiviseringstiltag.

Der er tale om en bemyndigelsesbestemmelse, som vil kunne anvendes til at fastsætte nærmere regler om ordningen. I første omgang vil virksomhederne skulle ansøge om at blive godkendt i henhold til ordningen.

For at blive godkendt, skal virksomhederne gennemføre energigennemgange for at kunne vurdere, om der er behov for at virksomheden gennemfører energieffektiviseringsprojekter eller tiltag. Undersøgelsen vil skulle afsluttes med en opgørelse af identificerede energieffektiviseringstiltag. Ordningen skal således sikre, at virksomhedens overskudsvarme er effektiv, idet dette er forudsat for at virksomhederne kan blive fritaget for betaling af overskudsvarmeafgift.

Der forventes at blive fastsat nærmere regler for det tekniske indhold i forhold til både gennemførelsen af energigennemgange og gennemførelsen af energieffektiviseringstiltag og hvilke processkridt der skal tages, for at virksomheden kan blive godkendt i henhold til ordningen.

Der forventes i første omgang indført en krav om, at projekter skal gennemføres, hvis de kan estimeres at spare sig selv ind inden for en rimelig tidshorizont, fx en tilbagebetalingstid på op til 5 år i den foreslåede effektiviseringsordning.

Endvidere kan klima-, energi- og forsyningsministeren efter den foreslåede § 23 o, stk. 3, nr. 4, i varmforsyningsloven, fastsætte nærmere regler om virksomhedernes efterlevelse af kravene i effektiviseringsordningen. Bestemmelsen giver også mulighed for at fastsætte krav til uvildige eksterne eksperter efter § 23 o, stk. 3, nr. 5, i varmforsyningsloven, som verificerer virksomhedernes efterlevelse af krav i effektiviseringsordningen, herunder i forbindelse med indgåelse, opretholdelse og afslutning af aftaler.

Derudover kan der fastsættes regler for undtagelser for efterlevelse af fastsatte forpligtelser i effektiviseringsordningen. Undtagelser kan f.eks. være, at virksomheden kan dokumentere, at levetiden af det pågældende anlæg er mindre end 5 år, at det viser sig umuligt at gennemføre energieffektiviseringstiltaget, at gennemførelse af projektet kan give væsentlige uønskede eftervirkninger eller at beslutninger om ændringer i produktionen gør gennemførelsen af projektet irrelevant, for eksempel ved beslutning om nedgang i produktionen.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 3, nr. 5, i varmforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om verifikation af energigennemgange og energieffektiviseringstiltag af en uvildig ekstern ekspert eller af et certificeringsorgan, der er akkrediteret af DANAK – Den Danske Akkrediteringsfond eller et tilsvarende anerkendt akkrediteringsorgan.

Bemyndigelsen vil give ministeren mulighed for bl.a. at kunne fastsætte regler om, at dokumentationen vedrørende energigennemgangen og gennemførelse af energieffektiviseringer skal være verificeret af en uvildig ekstern ekspert eller af et certificerende organ, der er akkrediteret af DANAK – Den Danske Akkrediteringsfond eller et tilsvarende anerkendt akkrediteringsorgan.

Det forventes, at der vil blive stillet krav om, at virksomhedens gennemgang af overskudsvarme skal verificeres af en uvildig ekstern ekspert med indsigt i overskudsvarme, herunder vedrørende potentialer for udnyttelse og energieffektivisering af overskudsvarme. Bestemmelsen giver mulighed for at anvende certificerende organer, der er akkrediteret af DANAK – Den Danske Akkrediteringsfond eller et tilsvarende anerkendt akkrediteringsorgan. Certificerende organer anses i denne sammenhæng som uvildige.

Det forventes ved udmøntning af bekendtgørelsen, at der vil blive stillet nærmere kvalifikationskrav til hvem der kan foretage verifikationen samt nærmere krav til udførelsen af verifikationen.

Derudover forventes det, at der vil blive fastsat nærmere regler om energigennemgangens gennemførelse samt eventuelle andre undersøgelser, som virksomhederne løbende skal foretage samt verifikationskrav vedrørende disse.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 3, nr. 6, i varmforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af og offentliggørelse af oplysninger om uvildige eksterne tekniske eksperter.

Bestemmelsen vedrører de tekniske eksperter, der skal verificere virksomheders overskudsvarme i som nævnt i den foreslåede § 23 o, stk. 3, nr. 5.

Såfremt der ikke anvendes akkrediteringsorganer, jf. § 23 o, stk. 3, nr. 5, vil der være et behov for klima-, energi- og forsyningsministeren at stille krav om, at de uvildige eksterne eksperter besidder de nødvendige tekniske kvalifikationer, som er nødvendige for at verificere, at virksomhederne lever op til krav og vilkår i effektiviseringsordningen.

Disse godkendte eksperter forventes derefter at kunne fremgå på Energistyrelsens hjemmeside, som godkendte til at udføre ekstern verifikation af gennemgange og energieffektiviseringsprojekter.

Offentliggørelse af oplysninger vedrørende tekniske eksperter vil udgøre behandling af personoplysningerne og skal derfor ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen), EU-Tidende 2016, nr. L 119, side 1, og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) og eventuelle særregler, som ligger inden for databeskyttelsesforordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 3, nr. 7, i varmforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om nærmere angivne internationale vedtagelser og specifikationer som virksomheder, der deltager i energieffektiviseringsordningen, skal overholde.

For eksempel kan der stilles krav om, at virksomhederne skal leve op til ISO-standarder vedrørende energiledelse eller lignende certificerings- og standardiseringsordninger. Mange af de større virksomheder, som effektiviseringsordningen vurderes at være relevant for, forventes allerede at have implementeret disse energiledelsessystemer i deres virksomhed, hvilket vil gøre det lettere at tilpasse sig evt. justeringer som effektiviseringsordningen kan forventes at give anledning til.

Det følger af den foreslåede § 23 o, stk. 3, nr. 8, i varmforsyningsloven, at ministeren kan fastsætte regler om påbud og afgørelse om udelukkelse fra energieffektiviseringsordningen.

Regler om påbud og udelukkelse forventes udmøntet i en kommende bekendtgørelse for ordningen.

Såfremt det for eksempel konstateres, at virksomheden ikke lever op til dokumentationskrav vedrørende gennemførelse af forudsatte energigennemgange eller dokumentation vedrørende gennemførelse af energieffektiviseringsprojekter eller såfremt der i forbindelse med en ekstern verifikation eller i forbindelse med tilsynsbesøg i den pågældende virksomhed konstateres, at virksomheden ikke lever på til reglerne i ordningen eller vilkår i afgørelsen, vil der kunne udstedes påbud til virksomheden om, at de pågældende forhold korrigeres inden for en angiven frist, og at manglende efterlevelse af påbuddet kan medføre at der bliver truffet afgørelse om at udelukke den pågældende virksomhed fra ordningen.

Endvidere vil der kunne udstedes regler om at der, alt efter forholdets grovhed og karakter, uden videre vil kunne træffes afgørelse om udelukkelse fra ordningen. Dette vil typisk være tilfældet, såfremt det konstateres, at der bevidst er afgivet urigtige oplysninger eller i forbindelse med lignende bevidste forseelser eller forsømmelser eller øvrige svigagtige forhold.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil træffe en afgørelse over for den pågældende virksomhed og bestemmelsen berører ikke de i øvrigt gældende almindelige forvaltningsretlige regler om tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter, annullation m.v.

Til nr. 8

Regler om administration og tilsyn i henhold til bestemmelser i varmforsyningsloven fremgår af varmforsyningslovens kapitel 5, hvoraf det i varmforsyningslovens § 25, stk. 1, fremgår, at kommunalbestyrelsen fører tilsyn med indretningen og driften af kollektive varmforsyningsanlæg.

Varmeforsyningsloven indeholder ikke regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at føre tilsyn med, at virksomheder, som er tilmeldt energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme, jf. den foreslåede bestemmelse i varmforsyningslovens § 23 o, stk. 1, overholder vilkår og regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i varmforsyningslovens § 23 o, stk. 3, og den foreslåede § 24 a i varmforsyningsloven er ny.

Det følger af den foreslåede § 24 a, stk. 1, i varmforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, at virksomheder, som er omfattet af energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme, jf. § 23 o, stk. 1, overholder vilkår og regler udstedt i medfør af § 23 o, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil pålægge klima-, energi- og forsyningsministeren ansvaret for at føre tilsyn med, at virksomhederne, som er tilmeldt energieffektiviseringsordningen, overholder vilkår og regler for ordningen, herunder gennemfører energigennemgange og udfører de overskudsvarmeprojekter, som energieffektiviseringsordningen forudsætter for at sikre, at virksomhedernes overskudsvarmeproduktion er tilstrækkelig effektiv.

Det er forventningen, at tilsynsbestemmelsens anvendelse vil kunne medvirke til en højere efterlevelse i ordningen fra de tilmeldte virksomheder.

Det følger af den foreslåede § 24 a, stk. 2, i varmforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation til brug for tilsynet, jf. stk. 1, få adgang til en virksomheds lokaler, herunder adgang til at besigtigelse af energimålere, procesanlæg og alt øvrigt energiforbrugende udstyr relateret til overskudsvarme, og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder virksomhedens regnskaber, øvrige regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk.

Den foreslåede bestemmelse i varmforsyningslovens § 24 a, stk. 2, vil indebære, at ministeren ikke skal anmode om retskendelse i forbindelse med udførelse af tilsyn efter stk. 1, men kan kræve at få adgang til virksomhedernes lokaler mod fremvisning af behørig legitimation. Der er i overensstemmelse med fast lovgivningspraksis ikke i lovforslaget fastsat krav om retskendelse, da der ikke er et retsindhold for retten at tage stilling til. Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med bestemmelserne i lov nr. 1121 af 12. november 2019 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven).

Anvendelse af bestemmelsen om adgang uden retskendelse vil kunne omfatte situationer, hvor der foretages specifik risikovurdering, ved særlig mistanke om uregelmæssigheder, eller hvor det vil være nødvendigt at foretage en fysisk kontrol for at påse, hvorvidt regler og vilkår i ordningen om energieffektivisering af overskudsvarme efterleves. Adgangen for ministeren vil omfatte adgang til en alle virksomheders lokaler, dog ikke til dele der måtte anvendes som privatbolig.

Retssikkerhedsloven fastsætter generelle regler for den fremgangsmåde, som forvaltningsmyndighederne skal følge ved gennemførelsen af en række former for tvangsindgreb, der foretages uden for strafferetsplejen. Retssikkerhedsloven overfører en række af forvaltningslovens regler om partsrettigheder til dette område, herunder bl.a. reglerne om aktindsigt, begrundelse og klagevejledning.

Retssikkerhedsloven lovfæster det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, der indebærer, at en forvaltningsmyndighed kun kan beslutte at iværksætte et kontrolbesøg eller andet tvangsindgreb uden for strafferetsplejen, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis indgrebet står i rimeligt forhold til formålet med indgrebet.

Det er fundet nødvendigt at medtage bestemmelsen i stk. 2 om adgang uden retskendelse, fordi virksomheder som er tilmeldt ordningen vil blive omfattet af lempelser af overskudsvarmeafgift, hvorfor det vurderes nødvendigt i et vist omfang, ud over blot ved indsendelse af dokumentation, ved stikprøvekontrol at have mulighed for at kontrollere, at virksomhedernes overskudsvarme svarer til det som den indsendte dokumentation viser. Dog forventes, at langt størsteparten af afgørelserne i relation til overskudsvarme vil kunne kontrolleres administrativt på baggrund af indsendt dokumentation, herunder gennem de krav om dokumentation, der stilles i forbindelse med ansøgning og virksomhedernes efterlevelse af forpligtelserne i energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme.

Adgang uden retskendelse forventes ud fra et proportionalitetshensyn kun ville blive betragtet som nødvendigt i sjældne tilfælde, herunder hvor andre og mindre indgribende kontrolforanstaltninger ikke kan anses for tilstrækkelige i det konkrete tilfælde.

Det følger af den foreslåede § 24 a, *stk. 3*, i varmforsyningsloven, at indehavere og ansatte i virksomheder, der er tilmeldt energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme efter § 23 o, *stk. 1*, skal yde fornøden bistand og hjælp i forbindelse med tilsynets udførelse.

Bestemmelsen vil normalt kunne finde anvendelse i forbindelse med udførelse af fysisk stikprøvekontrol, hvor tilsynsmyndigheden kan have brug for bistand og hjælp fra virksomhedens ansatte til at finde frem til relevante energimålere, procesanlæg eller øvrigt energiforbrugende udstyr relateret til overskudsvarme, og gøre sig bekendt med og tage kopi af oplysninger, for eksempel regnskabsmaterialer, forretningsbøger og lignende. Bestemmelsen vurderes nødvendig, fordi tilsynsmyndigheden ikke har det nødvendige kendskab til virksomhedens forhold.

Såfremt virksomhedens ansatte undlader at efterkomme påbud om hjælp eller bistand fra tilsynsmyndigheden, vil dette være strafbelagt med bøde efter varmforsyningslovens § 34, *stk. 1, nr. 3*, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Bestemmelsen kan ikke anvendes til at forpligte indehavere eller ansatte til at udlevere materiale, hvis der på forhånd foreligger begrundet mistanke om strafbart forhold. Forpligtelsen til at udlevere oplysninger begrænses således af det almindelige forbud mod selvinkriminering, der bl.a. kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6.

Det følger af den foreslåede § 24 a, *stk. 4*, i varmforsyningsloven, at klima-, energi og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn med energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme.

Det forventes, at der kan blive fastsat nærmere regler om for eksempel hvornår og hvordan kontrollen udføres.

Den gældende varmforsyningslov indeholder i § 28 en bestemmelse om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet til at udøve beføjelser, der i loven er tillagt ministeren. Hjemlen om bemyndigelse af beføjelser efter loven til Forsyningstilsynet er ikke udnyttet. Ministerens beføjelser efter varmforsyningsloven er delegeret til Energistyrelsen, jf. § 3, nr. 7, i bekendtgørelse nr. 1068 af 25. oktober 2019 om energistyrelsens opgaver og beføjelser.

Varmeforsyningsloven indeholder ikke bestemmelser om, at klima-, energi og forsyningsministeren kan bemyndige andre statslige myndigheder efter forhandling med vedkommende minister eller private organisationer, selskaber m.v. (juridiske personer) til at udøve beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Det følger af den foreslåede i varmforsyningslovens § 24 b, *stk. 1*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Det følger af den foreslåede § 24 b, *stk. 1*, i varmforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet til at udøve ministerens beføjelser efter varmforsyningsloven.

Denne del af bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i varmforsyningslovens § 28, der foreslås ophævet med dette lovforslag, jf. lovforslagets § 1, nr. 10. Bestemmelsen ønskes nemlig af lovtekniske grunde sammenskrevet med den øvrige foreslåede bemyndigelse til delegation i varmforsyningslovens § 24 b. Bestemmelsen flyttes samtidig til varmforsyningslovens kapitel 5 for at give en bedre struktur i loven.

Der tilsigtes med videreførelsen ikke foretaget materielle ændringer i forhold til Forsyningstilsynet eller muligheden for at delegere til Forsyningstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse i varmforsyningslovens § 24 b, *stk. 1*, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan beslutte, at opgaver, der i loven er tillagt ministeren, kan varetages enten af Forsyningstilsynet eller af andre statslige myndigheder, såfremt dette vurderes at være mest hensigtsmæssigt.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at fremtidssikre varmforsyningsloven således, at en efter loven fastsat tilsynsopgave eller anden administrativ opgave kan varetages af den bedst egnede myndighed.

Bestemmelsen vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren ud over Forsyningstilsynet kan bemyndige andre statslige myndigheder til at udøve beføjelser efter loven, for eksempel i forbindelse med udførelse af tilsyn med virksomheder, som er tilmeldt ordningen om energieffektivisering af overskudsvarme.

Selv om de fleste virksomheder, der bliver tilmeldt ordningen om energieffektivisering af overskudsvarme, vil kunne kontrolleres administrativt på baggrund af indsendt dokumentation, herunder gennem de krav om dokumentation, der stilles i forbindelse med ansøgning og virksomhedernes efterlevelse af forpligtelserne, vurderes, at der herudover vil være behov for at udføre en stikprøvekontrol, hvor kontrolmyndigheden fysisk besigtiger virksomhedens produktionslokaler og faciliteter, idet en rent administrativ kontrol ikke altid kan forventes at være tilstrækkelig til at sikre den fornødne tilsyn og kontrol med virksomheders overholdelse af regler og vilkår for ordningen.

Bemyndigelsen giver således f.eks. mulighed for, at tilsyn med virksomheder, som er tilmeldt ordningen om energieffektivisering af overskudsvarme udføres af andre statslige myndigheder med den nødvendige ekspertise, hvorefter resultatet af stikprøvekontrollen kan rapporteres til Energistyrelsen – såkaldt ekstern verifikation.

En udmøntning af bemyndigelsen i form af overførsel af beføjelser til anden myndighed vil ske efter forhandling med ressortministeren og med inddragelse af den myndighed, hvortil beføjelser påtænkes overført.

Det er hensigten, at Energistyrelsen som udgangspunkt fortsat skal varetage de i loven tillagte beføjelser, men at opgaverne på sigt kan delegeres til andre statslige myndigheder, hvis det vurderes hensigtsmæssigt.

Det følger af den foreslåede § 24 b, *stk. 2*, i varmforsyningsloven, at klima-, energi og forsyningsministeren udover statslige myndigheder, jf. *stk. 1*, også kan bemyndige private organisationer eller selskaber m.v. (juridiske personer) til at udøve nærmere angivne tilsynsbeføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren. Private organisationer eller selskaber m.v. kan dog ikke træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 23 a, *stk. 1*, eller § 24 a, *stk. 2*.

Den foreslåede § 24 b, *stk. 2, 1. pkt.*, i varmforsyningsloven vil gøre det muligt at bemyndige private organisationer eller selskaber m.v. (juridiske personer) til at udøve nærmere angivne tilsynsbeføjelser, der i varmforsyningsloven er tillagt ministeren. Ministeren kan således overlade

stikprøvekontrol eller anden regelmæssig kontrol (ekstern verifikation) til en privat organisation, selskab eller lignende, således at denne bemyndiges til at udøve samme beføjelser vedrørende tilsyn, som efter varmforsyningsloven er tillagt ministeren, for eksempel tilsyn med virksomheder, som er omfattet af ordningen om energieffektivisering af overskudsvarme. Det, jf. offentlighedslovens § 6, vil påhvile ministeren at sikre, at private organisationer eller selskaber m.v. løbende giver oplysninger til ministeren om udførelsen af tilsynsbeføjelserne, ligesom oplysninger indsamlet af disse private enheder vil være omfattet af retten til aktindsigt efter lovens almindelige regler.

Private organisationer eller selskaber m.v. kan efter den foreslåede § 24 b, stk. 2, 2. pkt., ikke træffe bestemmelse om adgang uden retskendelse som nævnt i varmforsyningslovens § 23 a, stk. 1, eller efter den foreslåede bestemmelse i varmforsyningslovens § 24 a, stk. 2, eller træffe afgørelser i øvrigt. Begrænsningen af bemyndigelsen til ikke at omfatte muligheden for at træffe bestemmelse om adgang uden retskendelse er begrundet i retssikkerhedsmæssige hensyn, hvorfor gennemførelse af tilsyn i tilfælde, hvor dette vurderes nødvendigt, kun kan gennemføres af statslige myndigheder, men de kan søge assistance i form af private eksterne eksperter i forbindelse med udførelsen af tilsynet.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren som udgangspunkt fortsat vil varetage de i loven tillagte tilsynsbeføjelser, men at loven også skal indeholde mulighed for, at tilsyn med virksomheder, jf. varmforsyningslovens § 24 a, stk. 1, kan delegeres til andre juridiske personer, som besidder den fornødne faglige og tekniske ekspertise til at udføre tilsyn efter bestemmelsen. Såfremt tilsynsopgaven ikke kræver deltagelse af ministeren eller den underliggende myndighed, som ministeren bemyndiger hertil vurderes, at opgaven ud fra en ressourcebetragtning bør kunne delegeres til en ekstern privat aktør med den nødvendige ekspertise.

Til nr. 9

Efter lovens § 26, stk. 1, behandler Energiklagenævnet klager over afgørelser truffet af kommunen, klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Det foreslås, at formuleringen i § 26, stk. 1, ændres, således at bestemmelsen også dækker afgørelser truffet i henhold til loven af andre statslige myndigheder.

Der er tale om en konsekvensændring af den foreslåede ændring af lovens § 26 a, nr. 2, jf. forslaget § 1, nr. 8.

Til nr. 10

Efter lovens § 26, stk. 2, 1. pkt., kan Kommunens, klima-, energi- og forsyningsministerens og Forsyningstilsynets afgørelser ikke indbringes for anden administrativ myndighed end Energiklagenævnet.

Det foreslås, at formuleringen i § 26, stk. 2, 1. pkt., ændres, således at bestemmelsen også dækker afgørelser truffet i henhold til loven af andre statslige myndigheder.

Der er tale om en konsekvensændring af den foreslåede ændring af lovens § 26 a, nr. 2, jf. forslaget § 1, nr. 8.

Til nr. 11

Efter lovens § 26, a, nr. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at afgørelser, truffet af en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet eller af Forsyningstilsynet i henhold til en bemyndigelse efter § 28, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsminister.

Det foreslås, at § 26 a, nr. 2, ændres således, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser, truffet af en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, Forsyningstilsynet eller anden statslig myndighed i henhold til en bemyndigelse efter § 24 b, stk. 1, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsminister.

Det foreslås, at der henvises til § 24 b, stk. 1, i stedet for til § 28.

Der er tale om en konsekvens af ophævelsen af § 28, hvor bestemmelsens materielle bestemmelser videreføres i den foreslåede § 24 b, stk. 1. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 8 og 12.

Til nr. 12

Den gældende varmforsyningslov indeholder i § 28 en bestemmelse om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet til at udøve beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Hjemlen til bemyndigelse af beføjelser til Forsyningstilsynet er ikke udnyttet.

Det foreslås, at varmforsyningslovens § 28 ophæves.

Med lovforslaget foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse flyttes til varmforsyningslovens § 24 b, stk. 1, hvor den sammenskrives med ministerens øvrige lovbestemte adgang til at delegere beføjelser til myndigheder og private. Der tilsigtes med lovforslaget ikke

foretaget materielle ændringer i adgangen til at delegerer beføjelser til Forsyningstilsynet. Ophævelsen af § 28 er således alene en konsekvensændring som følge af den foreslåede flytning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 8.

Til § 2

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af gas til procesformål, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Der er ikke tale om en almindelig afgift, da afgiften betales som et fradrag i virksomhedens godtgørelsesberettigede energiafgifter. Afgiften angives og betales således ikke separat af den afgiftspligtige virksomhed til Skatteforvaltningen, som det ellers er tilfældet med almindelige energiafgifter. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 1, 4 og 5, at virksomheder, der er momsregistrerede, i visse tilfælde kan få tilbagebetalt gasafgift af den af virksomheden forbrugte gas ned til 4,5 kr. pr. GJ. Det er dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug. Det omfatter eksempelvis forbrug af gas, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45 grader, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 5, nr. 2.

Den almindelige sats på afgiftspligtig gas udgør ca. 56 kr. pr. GJ, jf. gasafgiftslovens § 1, stk. 2.

Der er således en stor forskel på afgiftsniveauet afhængig af, om gassen bruges til procesformål eller til andre formål som eksempelvis varmeproduktion.

Der betales som udgangspunkt en overskudsvarmeafgift på 50 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt. Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Der gælder en række undtagelser til dette udgangspunkt.

Der gælder særlige regler for varme, der afsættes. Det følger således af gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 3. pkt., at overskudsvarmeafgiften for varme, der afsættes, højst udgør 33 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Bestemmelsen har givet anledning til fortolkningstvivel i praksis, da det har været uklart, hvilke omkostninger der skal indregnes i vederlaget. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til

varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017.647.SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget.

Der er endvidere opstået spørgsmål om, hvordan vederlagsreglen skal fortolkes i den situation, hvor varmekunden betaler faste bidrag til administration og vedligeholdelse af anlægget mod at modtage varmen til en lavere pris. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren.

Der gælder også særlige regler for beskatning af intern overskudsvarme. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 5. pkt., mens virksomhederne kan vælge at betale en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 6. pkt.

Der gælder også særlige regler for den situation, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved eldrevne varmepumper, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 7. pkt. Der betales i sådanne situationer kun afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Denne regel har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

I tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen har medført et øget forbrug af gas i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der dog ikke tilbagebetaling, jf. gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 8. pkt.

Det foreslås at affatte gasafgiftslovens § 10, stk. 9.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 1. pkt., at der indføres en fast overskudsvarmeafgift på 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau), i det omfang en del af det varme vand eller den varme, som ikke er omfattet af gasafgiftslovens § 10, stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme. Afgiften betales i praksis som en nedsættelse af den samlede tilbagebetaling af energiafgifter, som momsregistrerede virksomheder har adgang til. Dette indebærer også, at den gældende vederlagsregel, som er beskrevet ovenfor, og de særlige afgiftssatser for sommer- og vinterhalvåret, ophæves og erstattes af en ensartet overskudsvarmeafgift, som gælder både for intern og ekstern overskudsvarme.

Det foreslås som gasafgiftsloven § 10, stk. 9, 2. pkt., at der indføres en afgiftsfritagelse for overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme efter reglerne i kapitel 4 c i lov om varmeforsyning, jf. forslaget § 1, nr. 7. For at

opnå afgiftsfritagelsen skal virksomheden forpligte sig til at leve op til en række krav om energieffektivisering, som administreres af klima-, energi- og forsyningsministeren. Det vil derfor også være klima-, energi- og forsyningsministeren, der træffer afgørelse om deltagelse i energieffektiviseringsordningen. Det foreslås, at retten til at anvende afgiftsfritagelsen indtræder med virkning fra den dag, hvor virksomheden har indgivet ansøgning om deltagelse i ordningen, og at afgiftsfritagelsen varer, indtil virksomhedens deltagelse i ordningen ophører.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 3. pkt., at virksomheden på forlangende skal kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen. Det vil således være et krav, at virksomheden kan fremlægge dokumentation for, at virksomheden indgår i ordningen med klima-, energi- og forsyningsministeren. Dette kan ske ved at fremlægge afgørelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren om virksomhedens deltagelse i ordningen.

Det foreslåede i § 10, stk. 9, 3. pkt., indebærer, at virksomheder, der ikke eller ikke længere lever op til kravene i ordningen, ikke kan opnå afgiftsfritagelse. Told- og Skatteforvaltningen kan ikke vurdere, om en virksomhed opfylder betingelserne for at være med i ordningen, og derfor er der behov for at indføre en mekanisme, der sikrer, at told- og skatteforvaltningen umiddelbart kan konstatere dette i tilfælde af gennemførelse af kontrol.

Efter de gældende regler i energiafgiftslovgivningen kan Skatteforvaltningen til brug for afgiftskontrollen løbende indhente oplysninger hos klima-, energi- og forsyningsministeren om, i hvilket omfang de virksomheder, som deltager i ordningen, opfylder kravene i energieffektiviseringsordningen. Det er ikke told- og skatteforvaltningen, som vurderer, om en virksomhed opfylder kravene.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 4. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes, hvis varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., foræres bort til varmforsyningsselskaber, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme fra afgiftspligtig elektricitet eller afgiftspligtige brændsler, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Begrebet vederlagsfrit skal forstås i overensstemmelse med gældende praksis herom. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017.647.SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin

overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren. Der er alene tale om en overflytning af pligten til indbetaling af overskudsvarmeafgift fra producenten af overskudsvarme til varmforsyningsselskabet. Det er således leverandøren af overskudsvarmen, der ved en eventuel kontrol skal kunne dokumentere, at mængden af leveret overskudsvarme stemmer overens med den overskudsvarmeafgift, som varmforsyningsselskabet har indbetalt.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 5. pkt., at varmforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift efter § 10, stk. 9, 4. pkt., skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabet kan benyttes af Skatteforvaltningen til at kontrollere, om den modtagne mængde overskudsvarme svarer til den mængde, leverandøren af overskudsvarme har målt. Det er kun registrerede virksomheder, der kan indbetale afgift til Skatteforvaltningen. Registrerede virksomheder er underlagt en række krav, som ikke-registrerede virksomheder ikke er underlagt. Skatteforvaltningen har bl.a. hjemmel til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af registrerede virksomheder, og til at efterse virksomhedernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., jf. gasafgiftslovens § 19.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 6. pkt., at varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig for at give et grundlag for at opgøre afgiften. I den situation, hvor varmen foræres bort til varmforsyningsselskaber, er det fortsat leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage målingen.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 7. pkt., at det er leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage måling. Denne måling kan modtageren af overskudsvarme benytte til afregning af afgiften.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 8. pkt., at der ikke skal ydes tilbagebetaling, hvis der ikke foretages måling, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres. Det er således en betingelse for at anvende de lempelige regler for beskatning af overskudsvarme, at der foretages måling. Måling er udtryk for en præcis opgørelse og en forudsætning for, at afgiften kan opgøres korrekt. Hvis nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel vil der således ikke være tale om udnyttelse af overskudsvarme, men almindelig varmeproduktion, som beskattes efter de almindelige regler for varmeproduktion. Dette indebærer også, at egentlig varmeproduktion som eksempelvis kraft-varme-produktion ikke kan benytte overskudsvarmereglene.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 9. pkt., at hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Dette er en videreførelse af

de hidtil gældende regler om afgiftsbetaling i de tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved varmepumper. Reglerne har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 10. pkt., at satserne i 1. og 2. pkt. for overskudsvarmeafgiften reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Dette indebærer, at satserne reguleres efter prisudviklingen, som følger af nettoprisindekset.

Det foreslås som gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 11. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes for eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter gasafgiftslovens § 10, stk. 14. Der er tale om en videreførelse af gældende ret, hvorefter der ikke skal betales overskudsvarmeafgift af overskudsvarme, der anvendes internt i virksomheden til formål, som er godtgørelsesberettiget.

Til § 3

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af afgiftspligtige produkter til procesformål, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. pkt. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af kulafgiftslovens § 8, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 5, at virksomheder, der er momsregistreret, i visse tilfælde kan få tilbagebetalt kulafgift af de af virksomheden forbrugte afgiftspligtige produkter ned til 4,5 kr. pr. GJ. Det er dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug, og det omfatter eksempelvis forbrug af afgiftspligtige produkter til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45 grader, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 4, nr. 2.

Den almindelige sats på afgiftspligtige produkter omfattet af kulafgiftsloven udgør ca. 56 kr. pr. GJ, jf. kulafgiftslovens § 1.

Der er således en stor forskel på afgiftsniveauet afhængig af, om produkterne bruges til procesformål eller til andre formål som eksempelvis varmeproduktion. Overskudsvarmeafgiften har til formål at udligne denne forskel, så der betales en afgift på overskudsvarme, der omtrent svarer til den afgift, der betales ved almindelig varmeproduktion.

Der betales som udgangspunkt en overskudsvarmeafgift på 50 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 1. pkt. Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Der gælder en række undtagelser til dette udgangspunkt.

Der gælder særlige regler for nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg. I sådanne tilfælde betales alene en afgift på 41,7 kr. pr. GJ (2015-niveau), jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 2. pkt.

Der gælder desuden særlige regler for varme, der afsættes. Det følger således af kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 3. pkt., at overskudsvarmeafgiften for varme, der afsættes, højst udgør 33 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Bestemmelsen har givet anledning til fortolkningstvivil i praksis, da det har været uklart, hvilke omkostninger der skal indregnes i vederlaget. Det har tidligere været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017.647.SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget.

Der er endvidere opstået spørgsmål om, hvordan vederlagsreglen skal fortolkes i den situation, hvor varmekunden betaler faste bidrag til administration og vedligeholdelse af anlægget mod at modtage varmen til en lavere pris. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, indregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren.

Der gælder også særlige regler for beskatning af intern overskudsvarme. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 5. pkt., mens der betales en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 6. pkt.

Der gælder også særlige regler for den situation, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved eldrevne varmepumper, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 7. pkt. Der betales i sådanne situationer kun

afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Denne regel har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

I tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen har medført et øget forbrug af afgiftspligtige produkter i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der dog ikke tilbagebetaling, jf. kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 8. pkt.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, *stk. 8, 1. pkt.*, at der indføres en fast overskudsvarmeafgift på 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau), i det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af kulafgiftslovens § 8, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme. Afgiften betales i praksis som en nedsættelse af den samlede tilbagebetaling, som momsregistrerede virksomheder har adgang til. Dette indebærer også, at den gældende vederlagsregel, som er beskrevet ovenfor, og de særlige afgiftssatser for sommer- og vinterhalvåret, ophæves og erstattes af en ensartet overskudsvarmeafgift, som gælder både for intern og ekstern overskudsvarme.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, *stk. 8, 2. pkt.*, at der indføres en afgiftsfritagelse for overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning, jf. forslaget § 1, nr. 7. For at opnå afgiftsfritagelsen skal virksomheden forpligte sig til at leve op til en række krav om energieffektivisering, som administreres af klima-, energi- og forsyningsministeren. Det vil derfor også være klima-, energi- og forsyningsministeren, der træffer afgørelse om deltagelse i energieffektiviseringsordningen.

Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, *stk. 8, 3. pkt.*, at virksomheden på forlangende skal kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen. Det vil således være et krav, at virksomheden kan fremlægge dokumentation for, at virksomheden indgår i energieffektiviseringsordningen med klima-, energi- og forsyningsministeren. Dette kan ske ved at fremlægge afgørelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren om virksomhedens deltagelse i ordningen.

Det foreslåede i § 8, stk. 9, 3. pkt., indebærer, at virksomheder, der ikke eller ikke længere lever op til kravene i ordningen, ikke kan opnå afgiftsfritagelse. Skatteforvaltningen kan ikke vurdere, om en virksomhed opfylder betingelserne for at være med i ordningen, og derfor er der behov for at indføre en mekanisme, der sikrer, at Skatteforvaltningen umiddelbart kan konstatere dette i tilfælde af gennemførelse af kontrol.

Efter de gældende regler i energiafgiftslovgivningen kan Skatteforvaltningen til brug for afgiftskontrollen løbende indhente oplysninger hos klima-, energi- og forsyningsministeren om, i hvilket omfang de virksomheder, som deltager i ordningen, opfylder kravene i energieffektiviseringsordningen. Det er ikke Skatteforvaltningen, som vurderer, om en virksomhed opfylder kravene.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 4. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes, hvis varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., foræres bort til forsyningselskaber, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme fra afgiftspligtig elektricitet eller afgiftspligtige brændsler, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. . Begrebet vederlagsfrit skal forstås i overensstemmelse med gældende praksis, som også er beskrevet ovenfor. Det har tidligere været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren. Der er alene tale om en overflytning af pligten til indbetaling af overskudsvarmeafgift fra producenten af overskudsvarme til varmforsyningselskabet. Det er således leverandøren af overskudsvarmen, der ved en eventuel kontrol skal kunne dokumentere, at mængden af leveret overskudsvarme stemmer overens med den overskudsvarmeafgift, som varmforsyningselskabet har indbetalt.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 5. pkt., at varmforsyningselskaber, der vælger at indbetale afgift efter § 8, stk. 8, 4. pkt., skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabet kan benyttes af Skatteforvaltningen til at kontrollere, om den modtagne mængde overskudsvarme svarer til den mængde, leverandøren af overskudsvarme har målt. Det er kun registrerede virksomheder, der skal indbetale afgift til Skatteforvaltningen. Registrerede virksomheder er underlagt en række krav, som ikke-registrerede virksomheder ikke er underlagt. Skatteforvaltningen har bl.a. hjemmel til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af registrerede virksomheder, og til at efterse virksomhedernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., jf. kulafgiftslovens § 17.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 6. pkt., at varme omfattet af henholdsvis 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig for at give et grundlag for at opgøre afgiften. I den situation, hvor varmen foræres bort til forsyningsselskaber, er det fortsat leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage målingen.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 7. pkt., at det er leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage måling. Denne måling kan modtageren af overskudsvarme kan benytte til afregning af afgiften.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 8. pkt., at der ikke ydes tilbagebetaling, hvis der ikke foretages måling, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres. Det er således en betingelse for at anvende de lempelige regler for beskatning af overskudsvarme, at der foretages måling. Måling er udtryk for en præcis opgørelse og en forudsætning for, at afgiften kan opgøres korrekt. Hvis nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler, vil der således ikke være tale om udnyttelse af overskudsvarme, men almindelig varmeproduktion, som beskattes efter de almindelige regler for varmeproduktion. Dette indebærer også, at decideret varmeproduktion som eksempelvis kraft-varme-produktion ikke kan benytte overskudsvarmereglene.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 9. pkt., at hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumper. Dette er en videreførelse af de hidtil gældende regler om afgiftsbetaling i de tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved varmepumper. Reglerne har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 10. pkt., at satserne i 1. og 2. for overskudsvarmeafgiften reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Dette indebærer, at satserne reguleres efter prisudviklingen, som følger af nettoprisindekset.

Det foreslås som kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 11. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes for eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter kulafgiftslovens § 8, stk. 14. Der er tale om en videreførelse af gældende ret, hvorefter der ikke skal betales overskudsvarmeafgift af overskudsvarme, der anvendes internt i virksomheden til formål, som er godtgørelsesberettiget.

Til § 4

Efter gældende ret betales afgift af varmt vand eller varme, der er opstået som biprodukt ved en virksomheds forbrug af mineralolieprodukter til procesformål, jf. § 11, stk. 9, 1. pkt., i mineralolieafgiftsloven. Denne afgift kaldes overskudsvarmeafgiften. Overskudsvarmeafgiften har til formål at give virksomhederne incitament til at drive en energieffektiv produktion.

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1, stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, at virksomheder, der er momsregistreret, i visse tilfælde kan få tilbagebetalt mineralolieafgift af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige produkter ned til 4,5 kr. pr. GJ. Det er dette forbrug, der benævnes virksomhedens procesforbrug, og det omfatter eksempelvis forbrug af afgiftspligtige produkter til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45 grader, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 5, nr. 2.

Den almindelige sats på afgiftspligtige produkter omfattet af mineralolieafgiftsloven udgør ca. 56 kr. pr. GJ, jf. mineralolieafgiftslovens § 1.

Der er således en stor forskel på afgiftsniveauet afhængig af, om produkterne bruges til procesformål eller til andre formål som eksempelvis varmereproduktion. Overskudsvarmeafgiften har til formål at udligne denne forskel, så der betales en afgift på overskudsvarme, der omtrent svarer til den afgift, der betales ved almindelig varmereproduktion.

Der betales som udgangspunkt en overskudsvarmeafgift på 50 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt. Satsen reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftsloven § 32 a i. Dette indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Der gælder en række undtagelser til dette udgangspunkt.

Der gælder særlige regler for nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarmeanlæg. I sådanne tilfælde betales alene en afgift på 41,7 kr. pr. GJ (2015-niveau), jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt.

Der gælder desuden særlige regler for varme, der afsættes. Det følger således af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 3. pkt., at overskudsvarmeafgiften for varme, der afsættes, højst udgør 33 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. Bestemmelsen har givet anledning til fortolkningstvivel i praksis, da det har været uklart, hvilke omkostninger der skal indregnes i vederlaget. Det har tidligere været gældende praksis, at afgiften skulle medregnes i vederlaget i den

situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget.

Der er endvidere opstået spørgsmål om, hvordan vederlagsreglen skal fortolkes i den situation, hvor varmekunden betaler faste bidrag til administration og vedligeholdelse af anlægget mod at modtage varmen til en lavere pris. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, indregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren.

Der gælder også særlige regler for beskatning af intern overskudsvarme. Beskatningen af virksomhedernes interne forbrug af overskudsvarme er omfattet af en afgiftsfritagelse i sommerhalvåret fra 1. april til 30. september, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt., mens der betales en afgift på 10 kr. pr. kvadratmeter i vinterhalvåret fra 1. oktober til 31. marts, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 6. pkt.

Der gælder også særlige regler for den situation, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved eldrevne varmepumper, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 7. pkt. Der betales i sådanne situationer kun afgift for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Denne regel har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

I tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen har medført et øget forbrug af afgiftspligtige produkter i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der dog ikke tilbagebetaling, jf. mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 8. pkt.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 1. pkt., at der indføres en fast overskudsvarmeafgift på 24,5 kr. pr. GJ (2015-niveau), i det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 1, stk. 4, 2, eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme. Afgiften betales i praksis som en nedsættelse af den samlede tilbagebetaling af energiafgifter, som momsregistrerede virksomheder har adgang til. Dette indebærer også, at den gældende vederlagsregel, som er beskrevet ovenfor, og de særlige afgiftssatser for sommer- og vinterhalvåret, ophæves og erstattes af en ensartet overskudsvarmeafgift, som gælder både for intern og ekstern overskudsvarme.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 2. pkt., at der indføres en afgiftsfritagelse for overskudsvarme, der leveres af virksomheder, der indgår i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning, jf. forslaget § 1, nr. 7. For at opnå afgiftsfritagelsen skal virksomheden forpligte sig til at leve op til en række krav om energieffektivisering, som administreres af klima-, energi- og forsyningsministeren. Det vil derfor også være klima-, energi- og forsyningsministeren, der træffer afgørelse om virksomheders deltagelse i ordningen.

Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 3. pkt., at virksomheden på forlangende skal kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen. Det vil således være et krav, at virksomheden kan fremlægge dokumentation i form af en afgørelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren for, at virksomheden indgår i energieffektiviseringsordningen med klima-, energi- og forsyningsministeren. Dette kan ske ved at fremlægge afgørelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren om virksomhedens deltagelse i ordningen.

Det foreslåede i § 10, stk. 9, 3. pkt., indebærer, at virksomheder, der ikke eller ikke længere lever op til kravene i ordningen, ikke kan opnå afgiftsfritagelse. Skatteforvaltningen kan ikke vurdere, om en virksomhed opfylder betingelserne for at være med i ordningen, og derfor er der behov for at indføre en mekanisme, der sikrer, at Skatteforvaltningen umiddelbart kan konstatere dette i tilfælde af gennemførelse af kontrol.

Efter de gældende regler i energiafgiftslovgivningen kan Skatteforvaltningen til brug for afgiftskontrollen løbende indhente oplysninger hos klima-, energi- og forsyningsministeren om, i hvilket omfang de virksomheder, som deltager i ordningen, opfylder kravene i energieffektiviseringsordningen. Det er ikke Skatteforvaltningen, som vurderer, om en virksomhed opfylder kravene. Dette vurderes af klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 4. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes, hvis varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13, 2. foræres bort til varmforsyningsselskaber, hvis der foreligger en aftale mellem varmelieferandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme fra afgiftspligtig elektricitet eller afgiftspligtige brændsler, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13. Begrebet vederlagsfrit skal forstås i overensstemmelse med gældende praksis. Det har været gældende praksis, at afgiften skulle

medregnes i vederlaget i den situation, hvor afgiften bliver overvæltet til varmekunderne. Denne praksis er dog ændret ved Skatterådets afgørelse i SKM2017. 647. SR, hvorefter den overvæltede overskudsvarmeafgift ikke længere skal medregnes i vederlaget. Efter gældende praksis skal alle udgifter forbundet med nyttiggørelsen af overskudsvarmen, som virksomheden enten modtager direkte betaling for, eller som varmemodtageren afholder, indtil varmen anses for leveret til varmeaftageren, medregnes i vederlaget. Det er dog gældende praksis, at dette ikke gælder i tilfælde, hvor en varmeaftager får leveret varme gratis og kun betaler eller kompenserer en virksomhed for etablering og styring af de anlæg, som gør det muligt for virksomheden at nyttiggøre sin overskudsvarme og herefter levere den til varmeaftageren. Der er alene tale om en overflytning af pligten til indbetaling af overskudsvarmeafgift fra producenten af overskudsvarme til varmforsyningsselskabet. Det er således leverandøren af overskudsvarmen, der ved en eventuel kontrol skal kunne dokumentere, at mængden af leveret overskudsvarme stemmer overens med den overskudsvarmeafgift, som varmforsyningsselskabet har indbetalt.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 5. pkt., at varmforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift efter § 11, stk. 9, 4. pkt., skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabet kan benyttes af Skatteforvaltningen til at kontrollere, om den modtagne mængde overskudsvarme svarer til den mængde, leverandøren af overskudsvarme har målt. Det er kun registrerede virksomheder, der skal indbetale afgift til Skatteforvaltningen. Registrerede virksomheder er underlagt en række krav, som ikke-registrerede virksomheder ikke er underlagt. Skatteforvaltningen har bl.a. hjemmel til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af registrerede virksomheder, og til at efterse virksomhedernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., jf. mineralolieafgiftslovens § 22, stk. 1.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 6. pkt., at varme omfattet af henholdsvis 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig for at give et grundlag for at opgøre afgiften. I den situation, hvor varmen foræres bort til forsyningsselskaber, er det fortsat leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage målingen.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 7. pkt., at det er leverandøren af overskudsvarme, der har ansvaret for at foretage måling, som modtageren af overskudsvarme kan benytte til afregning af afgiften.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 8. pkt., at der ikke ydes tilbagebetaling, hvis der ikke foretages måling, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres. Det er således en betingelse for at anvende de lempelige regler for beskatning af overskudsvarme, at der foretages måling. Måling er udtryk for en præcis opgørelse og

en forudsætning for, at afgiften kan opgøres korrekt. Hvis nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler, vil der således ikke være tale om udnyttelse af overskudsvarme, men almindelig varmeproduktion, som beskattes efter de almindelige regler for varmeproduktion. Dette indebærer også, at decideret varmeproduktion som eksempelvis kraft-varme-produktion ikke kan benytte overskudsvarmereglene.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 9. pkt., at hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumper. Dette er en videreførelse af de hidtil gældende regler om afgiftsbetaling i de tilfælde, hvor nyttiggørelsen af overskudsvarmen sker ved varmepumper. Reglerne har til formål at tage højde for, at den el, der anvendes til varmepumpen, er afgiftsbelagt.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 10. pkt., at satserne for overskudsvarmeafgiften reguleres efter mineralolieafgiftslovens § 32 a. Dette indebærer, at satserne reguleres efter prisudviklingen, som følger af nettoprisindekset.

Det foreslås som mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 11. pkt., at tilbagebetalingen ikke skal nedsættes for eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 15. Der er tale om en videreførelse af gældende ret, hvorefter der ikke skal betales overskudsvarmeafgift af overskudsvarme, der anvendes internt i virksomheden til formål, som er godtgørelsesberettiget.

Til § 5

Efter gældende ret ydes der tilbagebetaling af afgiften af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet anvendt til opladning af batterier til registrerede elbiler. Tilbagebetalingen omfatter elektricitet anvendt i ladestandere, herunder hurtigladere, der drives for virksomhedens regning og risiko, og elektricitet anvendt til opladning af batterier på batteriskiftestationer jf. § 21, stk. 1, i lov nr. 1353 af 21. december 2012.

Det følger af § 21, stk. 2, i lov nr. 1353 af 21. december 2012, at tilbagebetalingen, ydes uanset betingelsen i elafgiftslovens § 11, stk. 15, om fradragsret i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for merværdiafgift for elektricitet og varme.

Elafgiftslovens § 11, stk. 4 og 6-14, er ophævet ved § 1, nr. 13, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, hvorefter elafgiftslovens § 11, stk. 15-22, bliver stk. 5-12.

Det foreslås, at henvisningen til elafgiftslovens § 11, stk. 15, i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 21, stk. 2, ændres til en henvisning til elafgiftslovens § 11, stk. 5.

Baggrunden for det foreslåede er en henvisningsfejl.

Til § 6

Ved lov nr. 138 af 25. februar 2020 blev gasafgiftslovens § 10, stk. 9, kulafgiftslovens § 8, stk. 8, og mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, nyaffattet. Det foreslås af lovtekniske ændringer at ophæve de vedtagne endnu ikke ikrafttrådte bestemmelser.

§ 5, 2. pkt., i lov nr. 138 af 25. februar 2020 indebærer, at skatteministeren kan sætte lovens dele i kraft på forskellige tidspunkter. Begrundelsen for at indsætte denne bestemmelse var, at det var nødvendigt at gennemføre en dialog med Europa-Kommissionen om omlægningen af overskudsvarmeafgiften i henhold til EU's statsstøtteregler, og at dette kunne indebære, at delelementer i loven først skulle træde i kraft senere eller ændres. Dialogen med Europa-Kommissionen er siden vedtagelse af lov nr. 138 af 25. februar 2020 tilendebragt. Der vurderes på den baggrund ikke at være behov for at foreslå en tilsvarende regel som i § 5, 2. pkt., i lov nr. 138 af 25. februar 2020.

Til § 7

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Det foreslås i *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 1, nr. 4.

Det vil først være relevant, at varmforsyningslovens § 20 b, stk. 1, 2. pkt., som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 4, vil skulle træde i kraft, når der i bekendtgørelse er fastsat regler i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 18 og overgangsordningen for eksisterende aftaler i bekendtgørelsen er udløbet. Indtil da foreslås varmforsyningslovens § 20 b, stk. 1, 2. pkt., formuleret, som foreslået i lovforslagets § 1, nr. 4.

Det foreslås derfor, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for lovforslagets § 1, nr. 4, så der opnås fleksibilitet i forhold til fastlæggelse af overgangsordningen.

Det er hensigten, at ministeren vil sætte bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 4, i kraft, når overgangsordningen, der forventes fastlagt i bekendtgørelse med hjemmel i § 20, stk. 18, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, er udløbet.

Det foreslås i *stk.* 3, at skatteministeren fastsætter tidspunktet ikrafttræden af §§ 2-4 og § 6.

Lovforslaget gælder ikke og kan ikke sættes i kraft for Færøerne og Grønland, fordi de love, som foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1215 af 14. august 2020, som ændret ved § 5 i lov nr. 883 af 12. maj 2021 og § 3 i lov nr. 923 af 18. maj 2021, foretages følgende ændringer:
<p>§ 20. Kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeanlæg med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. kan i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-17 og §§ 20 b og 20 c. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på levering af opvarmet vand til andre formål fra et centralt kraft-varme-anlæg, jf. § 10, stk. 6, i lov om elforsyning.</p>	<p>1. I § 20, stk. 1, 1. pkt., ændres »jf. dog stk. 7-17« til: » jf. dog stk. 7-18«, og som 3. pkt. indsættes:</p> <p>»1. pkt. finder ikke anvendelse på levering af overskudsvarme fra virksomheder, hvor anlægget, der udnytter og leverer overskudsvarme, har en varmekapacitet på under 0,25 MW.«</p>
	<p>2. I § 20, indsættes som <i>stk. 18</i>:</p> <p>»Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om et prisloft på overskudsvarme. Prisloftet baseres på de gennemsnitlige omkostninger til de billigste,</p>

	eksisterende, alternative varmeproduktionsanlæg, som anvender vedvarende energi. Prisloftet regulerer den samlede maksimale pris, som det kollektive varmforsyningsanlæg kan indregne som omkostning til køb af overskudsvarme i sine varmepriser. I den samlede pris på overskudsvarme indgår det kollektive varmforsyningsanlægs egne omkostninger til udnyttelsen af overskudsvarme.«
§ 20 b. Geotermiske anlæg, solvarmeanlæg og biogas- eller biomassebaserede varme- eller kraft-varme-værker, som leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan i prisen for de i § 20, stk. 1, nævnte ydelser indkalkulere et overskud. Ligeledes kan eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, og industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, indkalkulere et overskud.	3. I § 20 b, stk. 1, 2 pkt. indsættes efter »overskud«: », dog ikke ved leverancer af overskudsvarme, der er omfattet af regler udstedt i medfør af § 20, stk. 18.«
	4. I § 20 b, stk. 1, 2. pkt., affattes således: »Ligeledes kan eldrevne varmepumper, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, indkalkulere et overskud.«
§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion og andre betingelser	5. I § 21, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

<p>for ydelser omfattet af §§ 20 eller 20 b skal anmeldes til et tilsyn, der er nedsat af klima-, energi- og forsyningsministeren (Forsyningstilsynet), med angivelse af grundlaget herfor efter regler fastsat af tilsynet. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om formen for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk. Forsyningstilsynet kan fastsætte regler om, at anmeldelse skal ledsages af erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor. Forsyningstilsynet kan give pålæg om anmeldelse.</p>	<p>»Anmeldelse af priser for køb af overskudsvarme, jf. § 20, stk. 18, foretages af det kollektive varmforsyningsanlæg, som overskudsvarmen leveres til.«</p>
<p>§ 21. Stk. 4. Finder Forsyningstilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 b eller 20 c, § 28 b, stk. 4, eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling på anlæg med forenet produktion eller betingelser, jf. dog stk. 6.</p>	<p>6. I § 21, stk. 4, indsættes som 2. pkt.: »For leverancer af overskudsvarme, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 20, stk. 18, anvendes Forsyningstilsynets beføjelser over for det kollektive varmforsyningsanlæg, som overskudsvarmen leveres til.«</p>
	<p>7. Efter kapitel 4 b indsættes:</p> <p style="text-align: center;">»Kapitel 4 c</p> <p style="text-align: center;"><i>Ordning om energieffektiviserings af overskudsvarme</i></p> <p>§ 23 o. Virksomheder, der er registreret efter momsloven, kan ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at indgå i en energieffektiviseringsordning for</p>

	<p>overskudsvarme.</p> <p>Energieffektiviseringsordningen skal omfatte energigennemgange med henblik på at identificere mulige energieffektiviseringer af virksomhedens overskudsvarme og gennemførelse af disse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan videregive oplysninger til told- og skatteforvaltningen om virksomheders deltagelse i effektiviseringsordningen, jf. stk. 1.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for energieffektiviseringsordningen. Herunder kan ministeren fastsætte regler om følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Ansøgning om indtræden og udmeldelse af ordningen, herunder proces og indhold. 2) Afgørelse om deltagelse i energieffektiviseringsordningen. 3) Dokumentationskrav og krav om afgivelse af tro- og loveerklæringer, for at kunne deltage i energieffektiviseringsordningen. 4) Gennemførelse af energigennemgange og energieffektiviseringstiltag. 5) Verifikation af energigennemgange og energieffektiviseringstiltag af en uvildig ekstern ekspert eller af et certificeringsorgan, der er akkrediteret af DANAK – Den Danske Akkrediteringsfond eller et tilsvarende anerkendt akkrediteringsorgan. 6) Godkendelse af og offentliggøres at oplysninger om uvildige eksterne tekniske eksperter. 7) Nærmere angivne internationale vedtagelser og specifikationer som virksomheder, der deltager i energieffektiviseringsordningen, skal overholde.
--	--

	<p>8) Påbud og afgørelse om udelukkelse fra energieffektiviseringsordningen.«</p>
	<p>8. Efter § 24 indsættes:</p> <p>»§ 24 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, at virksomheder, som er omfattet af energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme, jf. § 23 o, stk. 1, overholder vilkår og regler udstedt i medfør af § 23 o, stk. 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation til brug for tilsynet, jf. stk. 1, få adgang til en virksomheds lokaler, herunder adgang til at besigtigelse af energimålere, procesanlæg og alt øvrigt energiforbrugende udstyr relateret til overskudsvarme, og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder virksomhedens regnskaber, øvrige regnskabsmaterialer, forretningsbøger og andre forretningspapirer, uanset om disse oplysninger opbevares elektronisk.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Indehavere og ansatte i virksomheder, der er tilmeldt energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme efter § 23 o, stk. 1, skal yde fornøden bistand og hjælp i forbindelse med tilsynets udførelse.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Klima-, energi og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilsyn af energieffektiviseringsordningen for overskudsvarme.</p>

	<p>§ 24 b. Klima-, energi og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi og forsyningsministeren kan bemyndige private organisationer eller selskaber m.v. (juridiske personer) til at udøve nærmere angivne beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren. Private organisationer eller selskaber m.v. kan ikke træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 23 a, stk. 1, eller § 24 a, stk. 2.«</p>
<p>§ 26. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af kommunen, klima-, energi- og forsyningsministeren eller Forsyningstilsynet efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.</p> <p><i>Stk. 2.</i> ---</p>	<p>9. I § 26, <i>stk. 1</i>, ændres »eller Forsyningstilsynet« til: », Forsyningstilsynet eller andre statslige myndigheder«.</p>
<p>§ 26. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunens, klima-, energi- og forsyningsministerens og Forsyningstilsynets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end det i stk. 1 nævnte Energiklagenævn. Afgørelserne kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.</p>	<p>10. I § 26, <i>stk. 2</i>, ændres »og Forsyningstilsynet« til: », Forsyningstilsynet og andre statslige myndigheder«.</p>
<p>§ 26 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om</p> <p>1) ---</p> <p>2) at afgørelser, truffet af en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet eller af Forsyningstilsynet i henhold til en bemyndigelse</p>	<p>11. I § 26 a, <i>nr. 2</i>, ændres »eller af Forsyningstilsynet i henhold til en bemyndigelse efter § 28« til: », Forsyningstilsynet eller anden statslig myndighed i henhold til en bemyndigelse efter § 24 b, stk. 1,«.</p>

<p>efter § 28, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren, og</p> <p>3) ---</p>	
<p>§ 28. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige Forsyningstilsynet til at udøve beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.</p>	<p>12. § 28 ophæves.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 2 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 5 i lov nr. 923 af 18. maj 2021 og § 12 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 10. ---</p> <p><i>Stk. 2-8.</i> ---</p> <p><i>Stk. 9.</i> I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om</p>	<p><i>§ 10, stk. 9,</i> affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 9.</i> I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmeforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen og for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Foræres varmt vand eller varme,</p>

<p>energiavgift af mineralolieprodukter m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiavgift af mineralolieprodukter m.v. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 41,7 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiavgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller til fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5.</p> <p><i>Stk. 10-17. ---</i></p>	<p>som er omfattet af 1. eller 2. pkt. til varmeforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmeforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Sætserne i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiavgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse.«</p>
	<p>§ 3</p>

	<p>I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret ved § 10 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 3 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 3 i lov nr. 2225 af 29. december 2020 og § 14 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:</p>
<p>§ 8.--- <i>Stk. 2-7. ---</i> <i>Stk. 8.</i> I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-</p>	<p>1. § 8, stk. 8, affattes således: »<i>Stk. 8.</i> I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen samt for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt. til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og varmforsyningsselskabet om, at leverancen</p>

<p>varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 41,7 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 5, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4.</p> <p><i>Stk. 9-14. ---</i></p>	<p>udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmeforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, der følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Sætserne i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, som ændret ved § 14 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 4 i lov nr. 2225 af 29.</p>

	december 2020 og § 1 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:
<p>§ 11.---</p> <p><i>Stk. 2-8. ---</i></p> <p><i>Stk. 9.</i> I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 41,7 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af den samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal</p>	<p><i>§ 11, stk. 9, affattes:</i></p> <p>»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen samt for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at forsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at</p>

<p>ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 4. Satserne nævnt i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a.</p> <p><i>Stk. 10-19. ---</i></p>	<p>indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleve-randøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 5</p> <p>I lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer affald fra egen cementproduktion), som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 4 i lov nr.</p>

	1889 af 29. december 2015, § 10 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 6 i lov nr. 687 af 8. juni 2017 og § 10 i lov nr. 1585 af 27. december 2019 og senest ved § 6 i lov nr. 203 af 13. februar 2021, foretages følgende ændring:
<p>§ 21.---</p> <p><i>Stk. 2</i> Tilbagebetalingen ydes uanset betingelsen i lov om afgift af elektricitet § 11, stk. 15, om fradragsret i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for merværdiafgift for elektricitet og varme. Som dokumentation for tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden på anmodning fremlægge opgørelser af målinger af den forbrugte elektricitet i ladestandere, herunder hurtigladere, og på batteriskiftestationer. Der ydes tilbagebetaling med virkning fra og med den 27. april 2010 og til og med den 31. december 2030.</p> <p><i>Stk. 3-4. ---</i></p>	I § 21, <i>stk. 2, 1. pkt.</i> , ændres »§11, stk. 15« til: »§11, stk. 5«.
	§ 6
	I lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og kos m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Omlægning af beskatningen af overskudsvarme), som ændret ved § 6 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:
<p>5. § 10, stk. 9, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 9</i>. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige</p>	1. § 2, nr. 5 og 6 , ophæves.

installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig.

Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Virksomheder, der afsætter varme fra et anlæg omfattet 1. pkt., kan beregne nedsættelsen af tilbagebetalingen som svarende til den nedsættelse pr. GJ varme, som gennemsnitligt fandt anvendelse for virksomhedens leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019. Hvis der ikke er foretaget leverancer af overskudsvarme fra det pågældende anlæg i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019, anvendes den gennemsnitlige nedsættelse pr. GJ varme, som har fundet anvendelse i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020. Beregningen skal foretages på baggrund af de først anvendte varmepriser. Det er en forudsætning for anvendelse af 13. pkt., at virksomheden kan dokumentere, at den har indgået endelig aftale om levering af overskudsvarme senest den 31. december 2019, og kan dokumentere, at levering af overskudsvarme fra det pågældende anlæg er

påbegyndt senest den 31. december 2020. Det er endvidere en forudsætning for anvendelse af 13. pkt., at virksomheden kan dokumentere, hvilken afgift der gennemsnitligt er betalt pr. GJ afsat varme, og at virksomheden anmelder dette til told- og skatteforvaltningen, inden muligheden benyttes. Virksomheden skal foretage anmeldelsen til told- og skatteforvaltningen senest et år efter bestemmelsens ikrafttræden, for at muligheden kan benyttes. Hvis en virksomhed vælger at beregne nedsættelsen efter 13. pkt., skal virksomheden benytte denne opgørelsesmetode for hele kalenderåret. 13.-18. pkt. finder anvendelse til og med den 31. december 2034.«

6. § 10, stk. 9, affattes således:

»Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og

<p>skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«</p>	
--	--

<p>1. § 8, stk. 8, affattes således:</p> <p>»Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning, udgør nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., eller stk. 12, 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at varmforsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, der følger af 1. eller 2. pkt. eller stk. 12, 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab</p>	<p>2. § 3, nr. 1, ophæves.</p>

<p>over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«</p>	
<p>3. § 11, stk. 9, affattes således: »Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, og varmen leveres af virksomheder, der indgår i en aftaleordning med Energistyrelsen i relation til overskudsvarme efter lov om varmforsyning, udgør</p>	<p>3. § 4, nr. 3, ophæves.</p>

nedsættelsen dog 9,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau) fra det tidspunkt, der er indgået aftale, og indtil virksomheden udtræder af aftaleordningen. Virksomheden skal på forlangende kunne fremvise dokumentation for deltagelse i aftaleordningen over for told- og skatteforvaltningen. Foræres varmt vand eller varme, som er omfattet af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13, 2. pkt., til varmforsyningsselskaber, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen, hvis der foreligger en aftale mellem varmeleverandøren og forsyningsselskabet om, at leverancen udelukkende består af overskudsvarme, at varmen leveres vederlagsfrit, og at forsyningsselskabet i stedet indbetaler en afgift svarende til den nedsættelse af tilbagebetalingen, som følger af 1. eller 2. pkt., eller stk. 13, 2. pkt. Varmeforsyningsselskaber, der vælger at indbetale afgift på baggrund af oplysninger fra varmeleverandøren, skal lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen og føre regnskab over den modtagne mængde overskudsvarme. Regnskabsmaterialet skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets udløb. Varme omfattet af 1., 2. og 4. pkt., samt eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles, eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsler i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, 7. pkt., i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den

<p>nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Satserne i 1. og 2. pkt., reguleres efter § 32 a. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.«</p>	
---	--